

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

στο σχέδιο νόμου «Κύρωση της Συνθήκης Εμπορίας Όπλων»

Προς τη Βουλή των Ελλήνων

Η Συνθήκη Εμπορίας Όπλων των Ηνωμένων Εθνών υιοθετήθηκε στις 3 Απριλίου 2013 από τη Γενική Συνέλευση του Οργανισμού των Ηνωμένων Εθνών (A/RES/67/234B) και άνοιξε για υπογραφή στην έδρα του Οργανισμού στις 3 Ιουνίου 2013. Η Σύμβαση αποτελείται από το Προοίμιο και 28 Άρθρα.

Η Συνθήκη εγκαθιστά ένα ρυθμιστικό πλαίσιο εμπορίας συμβατικών όπλων. Τα συμβαλλόμενα κράτη ωθήθηκαν στην υπογραφή της από την επιθυμία να εμποδίσουν και να εξαλείψουν την παράνομη εμπορία, καθώς και να εμποδίσουν την διάχυση συμβατικών όπλων προς στην παράνομη αγορά ή προς μη εξουσιοδοτημένους τελικούς χρήστες, συμπεριλαμβανομένων περιπτώσεων χρήσεως σε τρομοκρατικές ενέργειες.

Τα συμβαλλόμενα κράτη, επίσης, συνεκτίμησαν και το γεγονός ότι το εμπόριο συμβατικών όπλων που είναι παράνομο ή λειτουργεί άνευ ρυθμιστικού πλαισίου, έχει σημαντικές ανθρωπιστικές, οικονομικές, κοινωνικές διαστάσεις αλλά και προκαλεί σοβαρούς κινδύνους ασφαλείας. Από την άλλη πλευρά, όμως, ενθαρρύνεται το νόμιμο διεθνές εμπόριο συμβατικών όπλων, καθώς έχει εισαχθεί, επίσης, ειδική μνεία που αναφέρει ότι το ρυθμιστικό πλαίσιο που δημιουργείται με την συνθήκη δεν θα πρέπει να προκαλέσει εμπόδια στη διεθνή συνεργασία και στο νόμιμο εμπόριο υλικών, εξοπλισμού και τεχνολογίας που αποβλέπει σε ειρηνικούς σκοπούς.

Η Συνθήκη έχει πεδίο εφαρμογής στις διεθνείς διακρατικές σχέσεις και δεν έχει πρόθεση να θίξει την εσωτερική έννομη τάξη κάθε συμβαλλόμενης χώρας. Στο Προοίμιο αναφέρεται ρητώς ότι δεν θίγεται η εθνική κυριαρχία ενός εκάστου συμβαλλόμενου κράτους, που διατηρεί την εξουσία να ρυθμίζει, κατ' αποκλειστικότητα τα συμβατικά όπλα εντός της Επικράτειάς του, σύμφωνα με το εθνικό του νομοθετικό σύστημα.

Η συμμετοχή της χώρας μας κρίθηκε σκόπιμη διότι εκτιμήθηκε ότι στην ευαίσθητη πολιτικά περιφέρειά μας, η Ελλάδα θα ωφεληθεί από την επιβολή κανόνων και ελέγχων στην διακίνηση συμβατικών όπλων. Η Συνθήκη καλύπτει ένα διεθνές νομικό κενό που τύγχανε εκμετάλλευσης και συνεπώς, η εφαρμογή της, ευελπιστείται ότι θα συμβάλει στη μείωση του λαθρεμπορίου όπλων και θα περιορίσει τα μέσα των εγκληματικών και τρομοκρατικών οργανώσεων, ενώ παράλληλα, να διευκολύνει την πρόσβαση αγορών στις νόμιμες επιχειρήσεις παραγωγής τέτοιου υλικού.

Ειδικότερα με τη Σύμβαση που υποβάλλεται για κύρωση με αυτό το σχέδιο νόμου προβλέπονται τα ακόλουθα:

Στο άρθρο 1 καθορίζεται ο σκοπός της Συνθήκης που είναι η καθιέρωση κοινών διεθνών προτύπων που θα ρυθμίζουν την εμπορία των συμβατικών όπλων και παράλληλα θα εμποδίζει την εκτροπή τους στο παράνομο εμπόριο.

Το άρθρο 2 της Συνθήκης προσδιορίζει τις οκτώ (8) κα-

τηγορίες συμβατικών όπλων και ορίζει το πεδίο εφαρμογής της, που είναι η βελτίωση της ρύθμισης των διακρατικών εμπορικών συναλλαγών. Συγκεκριμένα, οι συναλλαγές όπως «εισαγωγή», «εξαγωγή», «διέλευση», «μεταφόρτωση» ή «διαμεσολάβηση» ομαδοποιούνται και αναφέρονται ως «μεταφορά».

Το άρθρο 3 αναφέρεται στα πυρομαχικά των οκτώ (8) κατηγοριών που αναγράφονται στο άρθρο 2, και την υποχρέωση των κρατών να εφαρμόζουν τα ίδια κριτήρια για τις αδειοδοτήσεις των σχετικών πυρομαχικών με αυτά των όπλων, όπως ορίζονται από τα άρθρα 6 και 7. Καλεί παράλληλα, τα συμβαλλόμενα κράτη να διατηρούν ένα εθνικό σύστημα ελέγχου που θα επιτηρεί την μεταφορά των πυρομαχικών.

Το άρθρο 4 αναφέρεται στα κινητά μέρη και ανταλλακτικά των συμβατικών όπλων, και την υποχρέωση των συμβαλλόμενων κρατών να διατηρούν ένα εθνικό σύστημα ελέγχου που θα επιτηρεί την μεταφορά τους βάσει των άρθρων 6 και 7 της Συνθήκης.

Το άρθρο 5 αναφέρει τους γενικούς όρους εφαρμογής και λειτουργίας της Συνθήκης. Συγκεκριμένα, καλεί τα κράτη να διατηρούν ένα εθνικό σύστημα ελέγχου για τις κατηγορίες όπλων που αναφέρονται στο άρθρο 2, να κοινοποιούν τα στοιχεία αυτά στη Γραμματεία της Συνθήκης και να ορίσουν τις αρμόδιες αρχές υπεύθυνες για την αποτελεσματική και διαφανή λειτουργία του εθνικού συστήματος ελέγχου για τη μεταφορά των συμβατικών όπλων.

Το άρθρο 6 αναφέρεται στις Συνθήκες (πολυμερείς και διμερείς) απαγόρευσης αδειοδότησης μεταφορών των υλικών που αναγράφονται στα άρθρα 2,3 και 4.

Το άρθρο 7 αφορά κατά κύριο λόγο τον εξαγωγέα, ενώ αναλύει τη διαδικασία αξιολόγησης εξαγωγών και εισαγωγών των όπλων του άρθρου 2 (1) και των υλικών που καλύπτονται από τα άρθρα 3 και 4 εφόσον δεν υπόκεινται σε απαγορεύσεις του άρθρου 6 περί διεθνών συνθηκών. Τα κριτήρια αξιολόγησης που αναφέρονται στην παράγραφο 1 εξετάζουν, μεταξύ άλλων, αν τα υλικά θα χρησιμοποιηθούν για «τη διάπραξη ή τη διευκόλυνση σοβαρής παραβίασης του διεθνούς ανθρωπιστικού δικαίου..... του διεθνούς δικαίου ανθρωπίνων δικαιωμάτων». Στη περίπτωση που διαφανεί ότι υπάρχει επιτακτικός κίνδυνος αξιοποίησης των υλικών για ενέργειες του παραβιάζουν τα κριτήρια της παραγράφου 1, τότε το κράτος εξαγωγής δεν θα προβεί στην σχετική εξαγωγή.

Το άρθρο 8 αναφέρεται στις υποχρεώσεις του εισαγωγέα, και τα μέτρα που πρέπει να λάβει προκειμένου να συνδράμει στη διεξαγωγή της αξιολόγησης όπως προσδιορίζεται από το άρθρο 7. Τα εν λόγω μέτρα περιλαμβάνουν και την υποβολή στοιχείων της τελικής χρήσης ή τελικού χρήστη των αγαθών.

Το άρθρο 9 αναφέρει την υποχρέωση κάθε κράτους μέρους της συνθήκης να λάβει τα κατάλληλα μέτρα ώστε να διευκολύνεται η διέλευση ή μεταφόρτωση των συμβατικών όπλων που καλύπτονται από το άρθρο 2(1) μέσω του εδάφους του.

Το άρθρο 10 προβλέπει όπως τα συμβαλλόμενα μέρη λάβουν τα κατάλληλα νομοθετικά μέτρα που ρυθμίζουν την διαμεσολάβηση (brokering) των συμβατικών όπλων που καλύπτονται από το άρθρο 2(1), δηλαδή την κατα-

γραφη ατόμων και επιχειρήσεων που δραστηριοποιούνται στο τομέα της διαμεσολάβησης των οκτώ (8) κατηγοριών του άρθρου 2(1).

Το άρθρο 11 αναφέρει τα μέτρα που υποχρεούται να λαμβάνουν τα συμβαλλόμενα μέρη για την αποφυγή εκτροπής, κατά τη μεταφορά τους, συμβατικών όπλων που καλύπτονται από το άρθρο 2(1). Συγκεκριμένα, τα συμβαλλόμενα κράτη καλούνται να καθιερώσουν συστήματα ελέγχου που θα αξιολογούν τον κίνδυνο εκτροπής της εξαγωγής και τη δυνατότητα συνεργασίας μεταξύ τους, στον τομέα της ανταλλαγής πληροφοριών ώστε να αποφευχθεί το ενδεχόμενο εκτροπής κατά την μεταφορά των συμβατικών όπλων που καλύπτονται από το άρθρο 2(1). Στην περίπτωση που διαπιστωθεί εκτροπή από συμβαλλόμενο κράτος, πρέπει να λάβει τα κατάλληλα μέτρα βάσει της εθνικής νομοθεσίας αλλά και του διεθνούς δικαίου ώστε να αντιμετωπιστεί η εν λόγω εκτροπή. Σε κάθε περίπτωση, η Συνθήκη ενθαρρύνει τα συμβαλλόμενα κράτη να ανταλλάσουν στοιχεία μέσω της Γραμματείας της συνθήκης για τα μέτρα που λαμβάνουν για την αντιμετώπιση της εκτροπής.

Το άρθρο 12 καλεί τα συμβαλλόμενα κράτη να διατηρούν εθνικά αρχεία για τις άδειες που εκδίδουν οι αρμόδιες αρχές για τις εξαγωγές των συμβατικών όπλων του άρθρου 2(1). Τα εν λόγω αρχεία πρέπει να διατηρούνται για τουλάχιστον δέκα (10) χρόνια και να συμπεριλαμβάνουν προορισμό, ποσότητα, αξία και τύπο όπλου που καλύπτεται από το άρθρο 2(1) της Συνθήκης.

Το άρθρο 13 προβλέπει την αρχική υποβολή έκθεσης προς τη Γραμματεία της Συνθήκης μέτρων που έλαβε για την υλοποίηση της Συνθήκης περιλαμβανομένων εθνικών νόμων, κανονισμών και διοικητικών μέτρων. Προβλέπει επίσης την ετήσια υποβολή αναφοράς όπου θα αναγράφεται η εμπορική δραστηριότητα των συμβατικών όπλων που καλύπτονται από το άρθρο 2(1). Τα στοιχεία θα καλύπτουν το προηγούμενο ημερολογιακό έτος.

Το άρθρο 14 επισημαίνει τη ανάγκη εφαρμογής των απαραίτητων μέτρων ώστε να τηρηθεί η εθνική νομοθεσία για την εφαρμογή των διατάξεων της Συνθήκης.

Το άρθρο 15 προσδιορίζει το πλαίσιο της διεθνούς συνεργασίας προκειμένου να εφαρμοστεί αποτελεσματικά η Συνθήκη. Ενθαρρύνεται η ανταλλαγή πληροφοριών για θέματα αμοιβαίου ενδιαφέροντος σχετικά με τον τρόπο εφαρμογής της Συνθήκης σύμφωνα με τα αντίστοιχα συμφέροντα ασφαλείας και την εθνική νομοθεσία των συμβαλλόμενων κρατών. Επίσης, ενθαρρύνεται η κοινή συνεργασία σε έρευνες, ποινικές δίωξεις και ένδικα μέσα που σχετίζονται με παραβιάσεις των εθνικών μέτρων που προβλέπονται από την Συνθήκη.

Το άρθρο 16 αναφέρεται στη δυνατότητα χωρών να ζητήσουν τη συνδρομή των συμβαλλόμενων χωρών ώστε να βελτιώσουν τις θεσμικές, νομικές και τεχνικές ικανότητες που με τη σειρά τους θα συνδράμουν στην καλύτερη εφαρμογή της Συνθήκης. Σχετική βοήθεια μπορεί να προέλθει και από διεθνείς οργανισμούς ή και μη κυβερνητικούς οργανισμούς.

Το άρθρο 17 καθορίζει τη διεξαγωγή της πρώτης διάσκεψης των Κρατών Μερών της Συνθήκης όπου θα υιοθετηθεί και ο εσωτερικός κανονισμός της Συνθήκης συμπεριλαμβανομένων και των οικονομικών διατάξεων που θα διέπουν τη λειτουργία της Γραμματείας. Στο εν λόγω

άρθρο συμπεριλαμβάνεται και ο στόχος της τακτικής διάσκεψης των Κρατών Μερών της Συνθήκης όπως η τροποποίηση της Συνθήκης, η σύσταση βοηθητικών οργάνων και ο προϋπολογισμός.

Το άρθρο 18 αφορά τη σύσταση της Γραμματείας της Συνθήκης και τις αρμοδιότητες και δομής αυτής.

Το άρθρο 19 αναφέρεται στο τρόπο επίλυσης διαφορών, μέσω διαπραγματεύσεως ή συμβιβασμού, μεταξύ Κρατών Μερών της Συνθήκης αναφορικά με την ερμηνεία ή την εφαρμογή της.

Το άρθρο 20 προσδιορίζει τη διαδικασία τροποποίησης της Συνθήκης κατόπιν προτάσεως κράτους-μέλους της. Οι προτάσεις θα εξετάζονται στο πλαίσιο της Διάσκεψης των κρατών-μελών ανά τριετία, και μετά το έκτο έτος από την ενάρξεως της ισχύος της Συνθήκης. Τροποποιήσεις υιοθετούνται με τη συγκατάθεση των τριών τετάρτων του Κράτους Μέρους που παρίστανται και ψηφίζουν ενώ θα τίθεται σε ισχύ ενενήντα (90) ημέρες μετά την ημερομηνία κατάθεσης στο Θεματοφύλακα.

Το άρθρο 21 αναφέρεται στη διαδικασία υπογραφής, κύρωσης και αποδοχής της Συνθήκης επισημαίνοντας ότι η εν λόγω Συνθήκη που άνοιξε για υπογραφή στις 3 Ιουνίου 2013 θα παραμείνει ανοικτή για προσχώρηση από κάθε ενδιαφερόμενο κράτος, ενώ τα κυρωτικά έγγραφα θα κατατίθενται στο θεματοφύλακα.

Το άρθρο 22 προσδιορίζει ότι η Συνθήκη θα τεθεί σε ισχύ ενενήντα (90) μέρες μετά την ημερομηνία κατάθεσης του πεντηκοστού εγγράφου κύρωσης αποδοχής ή έγκρισης, ενώ κράτη που θα καταθέσουν τα σχετικά έγγραφα κατόπιν θέσεως σε ισχύ της Συνθήκης, θα είναι σε θέση να την εφαρμόζουν ενενήντα (90) μέρες μετά την ημερομηνία κατάθεσης του εγγράφου κύρωσης.

Το άρθρο 23 δίνει τη δυνατότητα εφαρμογής των διατάξεων των άρθρων 6 και 7 (απαγορεύσεις και αξιολόγηση εξαγωγών και εισαγωγών) μετά την υπογραφή της συνθήκης και για όσο διάστημα εκκρεμεί η θέση της Συνθήκης σε ισχύ για το συγκεκριμένο κράτος.

Το άρθρο 24 ορίζει τη διάρκεια ισχύος της Συνθήκης η οποία είναι απεριόριστη εκτός αν ο Θεματοφύλακας ενημερωθεί από Κράτος Μέρος ότι προτίθεται να αποσυρθεί. Στη προκειμένη περίπτωση, ο Θεματοφύλακας θα ενημερώσει τα λοιπά Κράτη Μέρη της Συνθήκης, και η απόσυρση θα τεθεί σε εφαρμογή ενενήντα (90) μέρες μετά την ιδιοποίηση του Θεματοφύλακα.

Το άρθρο 25 δίνει τη δυνατότητα σε κάθε κράτος να διατυπώσει επιφυλάξεις σχετικά με την εφαρμογή της Συνθήκης. Οι εν λόγω επιφυλάξεις μπορούν να εκφραστούν κατά την υπογραφή, κύρωση, αποδοχή, έγκριση ή προσχώρηση κράτους στη Συνθήκη.

Το άρθρο 26 επισημαίνει ότι προσχώρηση στη Συνθήκη Εμπορίας Όπλων δεν θα θίξει τις υποχρεώσεις που έχουν αναληφθεί από το συμβαλλόμενο κράτος στο πλαίσιο υφιστάμενων συμφωνιών, ενώ παράλληλα δεν θα ακυρώσει διακρατικές συμφωνίες αμυντικής συνεργασίας που έχουν συναφθεί μεταξύ κρατών που προσχωρούν στην παρούσα Συνθήκη.

Το άρθρο 27 ορίζει τον Γενικό Γραμματέα των Ηνωμένων Εθνών ως το Θεματοφύλακα της Συνθήκης.

Το άρθρο 28, ακροτελεύτιο άρθρο της Συνθήκης προσδιορίζει όπως η Συνθήκη, μεταφρασμένη στην αραβική, κινεζική, αγγλική, γαλλική, ρωσική και ισπανική γλώσσα

είναι γνήσιο κείμενο και θα κατατεθεί στο Γενικό Γραμματέα των Ηνωμένων Εθνών.

Αθήνα, 19 Ιανουαρίου 2016

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ
ΚΑΙ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗΣ
ΑΝΑΣΥΓΚΡΟΤΗΣΗΣ

Π. Κουρουμπλής

ΕΘΝΙΚΗΣ ΑΜΥΝΑΣ

Π. Καμμένος

ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ

Ν. Κοτζιάς

ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ,
ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ
ΚΑΙ ΤΟΥΡΙΣΜΟΥ

Γ. Σταθάκης

ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ,
ΔΙΑΦΑΝΕΙΑΣ
ΚΑΙ ΑΝΘΡΩΠΙΝΩΝ
ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ

Ν. Παρασκευόπουλος

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

Ευκλ. Τσακαλώτος

Ο ΑΝΑΠΛΗΡΩΤΗΣ
ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ
ΚΑΙ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗΣ
ΑΝΑΣΥΓΚΡΟΤΗΣΗΣ

Ν. Τόσκας

ΣΧΕΔΙΟ ΝΟΜΟΥ

Κύρωση της Συνθήκης Εμπορίας Όπλων

Άρθρο πρώτο

Κυρώνεται και έχει την ισχύ, που ορίζει το άρθρο 28 παρ. 1 του Συντάγματος, η Συνθήκη Εμπορίας Όπλων που υιοθετήθηκε με την Απόφαση A/RES/67/234B της Γενικής Συνέλευσης του Οργανισμού των Ηνωμένων Εθνών στη Νέα Υόρκη, στις 2 Απριλίου 2013 και υπογράφηκε από τη χώρα μας, στη Νέα Υόρκη, στις 3 Ιουνίου 2013, το κείμενο της οποίας σε πρωτότυπο στην αγγλική γλώσσα και σε μετάφραση στην ελληνική έχει ως εξής:

ARMS TRADE TREATY

UNITED NATIONS
2013

THE ARMS TRADE TREATY

Preamble

The States Parties to this Treaty,

Guided by the purposes and principles of the Charter of the United Nations,

Recalling Article 26 of the Charter of the United Nations which seeks to promote the establishment and maintenance of international peace and security with the least diversion for armaments of the world's human and economic resources,

Underlining the need to prevent and eradicate the illicit trade in conventional arms and to prevent their diversion to the illicit market, or for unauthorized end use and end users, including in the commission of terrorist acts,

Recognizing the legitimate political, security, economic and commercial interests of States in the international trade in conventional arms,

Reaffirming the sovereign right of any State to regulate and control conventional arms exclusively within its territory, pursuant to its own legal or constitutional system,

Acknowledging that peace and security, development and human rights are pillars of the United Nations system and foundations for collective security and recognizing that development, peace and security and human rights are interlinked and mutually reinforcing,

Recalling the United Nations Disarmament Commission Guidelines for international arms transfers in the context of General Assembly resolution 46/36H of 6 December 1991,

Noting the contribution made by the United Nations Programme of Action to Prevent, Combat and Eradicate the Illicit Trade in Small Arms and Light Weapons in All Its Aspects, as well as the Protocol against the Illicit Manufacturing of and Trafficking in Firearms, Their Parts and Components and Ammunition, supplementing the United Nations Convention against

Transnational Organized Crime, and the International Instrument to Enable States to Identify and Trace, in a Timely and Reliable Manner, Illicit Small Arms and Light Weapons,

Recognizing the security, social, economic and humanitarian consequences of the illicit and unregulated trade in conventional arms,

Bearing in mind that civilians, particularly women and children, account for the vast majority of those adversely affected by armed conflict and armed violence,

Recognizing also the challenges faced by victims of armed conflict and their need for adequate care, rehabilitation and social and economic inclusion,

Emphasizing that nothing in this Treaty prevents States from maintaining and adopting additional effective measures to further the object and purpose of this Treaty,

Mindful of the legitimate trade and lawful ownership, and use of certain conventional arms for recreational, cultural, historical, and sporting activities, where such trade, ownership and use are permitted or protected by law,

Mindful also of the role regional organizations can play in assisting States Parties, upon request, in implementing this Treaty,

Recognizing the voluntary and active role that civil society, including non-governmental organizations, and industry can play in raising awareness of the object and purpose of this Treaty, and in supporting its implementation,

Acknowledging that regulation of the international trade in conventional arms and preventing their diversion should not hamper international cooperation and legitimate trade in materiel, equipment and technology for peaceful purposes,

Emphasizing the desirability of achieving universal adherence to this Treaty,

Determined to act in accordance with the following principles;

Principles

- The inherent right of all States to individual or collective self-defence as recognized in Article 51 of the Charter of the United Nations;
- The settlement of international disputes by peaceful means in such a manner that international peace and security, and justice, are not endangered in accordance with Article 2 (3) of the Charter of the United Nations;
- Refraining in their international relations from the threat or use of force against the territorial integrity or political independence of any State, or in any other manner inconsistent with the purposes of the United Nations in accordance with Article 2 (4) of the Charter of the United Nations;
- Non-intervention in matters which are essentially within the domestic jurisdiction of any State in accordance with Article 2 (7) of the Charter of the United Nations;
- Respecting and ensuring respect for international humanitarian law in accordance with, inter alia, the Geneva Conventions of 1949, and respecting and ensuring respect for human rights in accordance with, inter alia, the Charter of the United Nations and the Universal Declaration of Human Rights;
- The responsibility of all States, in accordance with their respective international obligations, to effectively regulate the international trade in conventional arms, and to prevent their diversion, as well as the primary responsibility of all States in establishing and implementing their respective national control systems;
- The respect for the legitimate interests of States to acquire conventional arms to exercise their right to self-defence and for peacekeeping operations; and to produce, export, import and transfer conventional arms;
- Implementing this Treaty in a consistent, objective and non-discriminatory manner,

Have agreed as follows:

Article 1

Object and Purpose

The object of this Treaty is to:

- Establish the highest possible common international standards for regulating or improving the regulation of the international trade in conventional arms;
- Prevent and eradicate the illicit trade in conventional arms and prevent their diversion;

for the purpose of:

- Contributing to international and regional peace, security and stability;
- Reducing human suffering;
- Promoting cooperation, transparency and responsible action by States Parties in the international trade in conventional arms, thereby building confidence among States Parties.

Article 2

Scope

1. This Treaty shall apply to all conventional arms within the following categories:

- (a) Battle tanks;
- (b) Armoured combat vehicles;
- (c) Large-calibre artillery systems;
- (d) Combat aircraft;
- (e) Attack helicopters;
- (f) Warships;

(g) Missiles and missile launchers; and

(h) Small arms and light weapons.

2. For the purposes of this Treaty, the activities of the international trade comprise export, import, transit, trans-shipment and brokering, hereafter referred to as "transfer".

3. This Treaty shall not apply to the international movement of conventional arms by, or on behalf of, a State Party for its use provided that the conventional arms remain under that State Party's ownership.

Article 3

Ammunition/Munitions

Each State Party shall establish and maintain a national control system to regulate the export of ammunition/munitions fired, launched or delivered by the conventional arms covered under Article 2 (1), and shall apply the provisions of Article 6 and Article 7 prior to authorizing the export of such ammunition/munitions.

Article 4

Parts and Components

Each State Party shall establish and maintain a national control system to regulate the export of parts and components where the export is in a form that provides the capability to assemble the conventional arms covered under Article 2 (1) and shall apply the provisions of Article 6 and Article 7 prior to authorizing the export of such parts and components.

Article 5

General Implementation

1. Each State Party shall implement this Treaty in a consistent, objective and non discriminatory manner, bearing in mind the principles referred to in this Treaty.

2. Each State Party shall establish and maintain a national control system, including a national control list, in order to implement the provisions of this Treaty.

3. Each State Party is encouraged to apply the provisions of this Treaty to the broadest range of conventional arms. National definitions of any of the categories covered under Article 2 (1) (a)-(g) shall not cover less than the descriptions used in the United Nations Register of Conventional Arms at the time of entry into force of this Treaty. For the category covered under Article 2 (1) (h), national definitions shall not cover less than the descriptions used in relevant United Nations instruments at the time of entry into force of this Treaty.

4. Each State Party, pursuant to its national laws, shall provide its national control list to the Secretariat, which shall make it available to other States Parties. States Parties are encouraged to make their control lists publicly available.

5. Each State Party shall take measures necessary to implement the provisions of this Treaty and shall designate competent national authorities in order to have an effective and transparent national control system regulating the transfer of conventional arms covered under Article 2 (1) and of items covered under Article 3 and Article 4.

6. Each State Party shall designate one or more national points of contact to exchange information on matters related to the implementation of this Treaty. Each State Party shall notify the Secretariat, established under Article 18, of its national point(s) of contact and keep the information updated.

Article 6

Prohibitions

1. A State Party shall not authorize any transfer of conventional arms covered under Article 2 (1) or of items covered under Article 3 or Article 4, if the transfer would violate its obligations under measures adopted by the United Nations Security Council acting under Chapter VII of the Charter of the United Nations, in particular arms embargoes.

2. A State Party shall not authorize any transfer of conventional arms covered under Article 2 (1) or of items covered under Article 3 or Article 4, if the transfer would violate its relevant international obligations under international agreements to which it is a Party, in particular those relating to the transfer of, or illicit trafficking in, conventional arms.

3. A State Party shall not authorize any transfer of conventional arms covered under Article 2 (1) or of items covered under Article 3 or Article 4, if it has knowledge at the time of authorization that the arms or items would be

used in the commission of genocide, crimes against humanity, grave breaches of the Geneva Conventions of 1949, attacks directed against civilian objects or civilians protected as such, or other war crimes as defined by international agreements to which it is a Party.

Article 7

Export and Export Assessment

1. If the export is not prohibited under Article 6, each exporting State Party, prior to authorization of the export of conventional arms covered under Article 2 (1) or of items covered under Article 3 or Article 4, under its jurisdiction and pursuant to its national control system, shall, in an objective and non-discriminatory manner, taking into account relevant factors, including information provided by the importing State in accordance with Article 8 (1), assess the potential that the conventional arms or items:

- (a) would contribute to or undermine peace and security;
- (b) could be used to:
 - (i) commit or facilitate a serious violation of international humanitarian law;
 - (ii) commit or facilitate a serious violation of international human rights law;
 - (iii) commit or facilitate an act constituting an offence under international conventions or protocols relating to terrorism to which the exporting State is a Party; or
 - (iv) commit or facilitate an act constituting an offence under international conventions or protocols relating to transnational organized crime to which the exporting State is a Party.

2. The exporting State Party shall also consider whether there are measures that could be undertaken to mitigate risks identified in (a) or (b) in paragraph 1, such as confidence-building measures or jointly developed and agreed programmes by the exporting and importing States.

3. If, after conducting this assessment and considering available mitigating measures, the exporting State Party determines that there is an overriding risk of any of the negative consequences in paragraph 1, the exporting State Party shall not authorize the export.

4. The exporting State Party, in making this assessment, shall take into account the risk of the conventional arms covered under Article 2 (1) or of the items covered under Article 3 or Article 4 being used to commit or facilitate serious acts of gender-based violence or serious acts of violence against women and children.

5. Each exporting State Party shall take measures to ensure that all authorizations for the export of conventional arms covered under Article 2 (1) or of items covered under Article 3 or Article 4 are detailed and issued prior to the export.

6. Each exporting State Party shall make available appropriate information about the authorization in question, upon request, to the importing State Party and to the transit or trans-shipment States Parties, subject to its national laws, practices or policies.

7. If, after an authorization has been granted, an exporting State Party becomes aware of new relevant information, it is encouraged to reassess the authorization after consultations, if appropriate, with the importing State.

Article 8

Import

1. Each importing State Party shall take measures to ensure that appropriate and relevant information is provided, upon request, pursuant to its national laws, to the exporting State Party, to assist the exporting State Party in conducting its national export assessment under Article 7. Such measures may include end use or end user documentation.

2. Each importing State Party shall take measures that will allow it to regulate, where necessary, imports under its jurisdiction of conventional arms covered under Article 2 (1). Such measures may include import systems.

3. Each importing State Party may request information from the exporting State Party concerning any pending or actual export authorizations where the importing State Party is the country of final destination.

Article 9

Transit or trans-shipment

Each State Party shall take appropriate measures to regulate, where necessary and feasible, the transit or trans-shipment under its jurisdiction of

conventional arms covered under Article 2 (1) through its territory in accordance with relevant international law.

Article 10

Brokering

Each State Party shall take measures, pursuant to its national laws, to ~~regulate brokering taking place under its jurisdiction for conventional arms~~ covered under Article 2 (1). Such measures may include requiring brokers to register or obtain written authorization before engaging in brokering.

Article 11

Diversions

1. Each State Party involved in the transfer of conventional arms covered under Article 2 (1) shall take measures to prevent their diversion.

2. The exporting State Party shall seek to prevent the diversion of the transfer of conventional arms covered under Article 2 (1) through its national control system, established in accordance with Article 5 (2), by assessing the risk of diversion of the export and considering the establishment of mitigation measures such as confidence-building measures or jointly developed and agreed programmes by the exporting and importing States. Other prevention measures may include, where appropriate: examining parties involved in the export, requiring additional documentation, certificates, assurances, not authorizing the export or other appropriate measures.

3. Importing, transit, trans-shipment and exporting States Parties shall cooperate and exchange information, pursuant to their national laws, where appropriate and feasible, in order to mitigate the risk of diversion of the transfer of conventional arms covered under Article 2 (1).

4. If a State Party detects a diversion of transferred conventional arms covered under Article 2 (1), the State Party shall take appropriate measures, pursuant to its national laws and in accordance with international law, to address such diversion. Such measures may include alerting potentially affected States Parties, examining diverted shipments of such conventional arms covered under Article 2 (1), and taking follow-up measures through investigation and law enforcement.

5. In order to better comprehend and prevent the diversion of transferred conventional arms covered under Article 2 (1), States Parties are encouraged to

share relevant information with one another on effective measures to address diversion. Such information may include information on illicit activities including corruption, international trafficking routes, illicit brokers, sources of illicit supply, methods of concealment, common points of dispatch, or destinations used by organized groups engaged in diversion.

6. States Parties are encouraged to report to other States Parties, through the Secretariat, on measures taken in addressing the diversion of transferred conventional arms covered under Article 2 (1).

Article 12

Record keeping

1. Each State Party shall maintain national records, pursuant to its national laws and regulations, of its issuance of export authorizations or its actual exports of the conventional arms covered under Article 2 (1).

2. Each State Party is encouraged to maintain records of conventional arms covered under Article 2 (1) that are transferred to its territory as the final destination or that are authorized to transit or trans-ship territory under its jurisdiction.

3. Each State Party is encouraged to include in those records: the quantity, value, model/type, authorized international transfers of conventional arms covered under Article 2 (1), conventional arms actually transferred, details of exporting State(s), importing State(s), transit and trans-shipment State(s), and end users, as appropriate.

4. Records shall be kept for a minimum of ten years.

Article 13

Reporting

1. Each State Party shall, within the first year after entry into force of this Treaty for that State Party, in accordance with Article 22, provide an initial report to the Secretariat of measures undertaken in order to implement this Treaty, including national laws, national control lists and other regulations and administrative measures. Each State Party shall report to the Secretariat on any new measures undertaken in order to implement this Treaty, when appropriate. Reports shall be made available, and distributed to States Parties by the Secretariat.

2. States Parties are encouraged to report to other States Parties, through the Secretariat, information on measures taken that have been proven effective in addressing the diversion of transferred conventional arms covered under Article 2 (1).

3. Each State Party shall submit annually to the Secretariat by 31 May a report for the preceding calendar year concerning authorized or actual exports and imports of conventional arms covered under Article 2 (1). Reports shall be made available, and distributed to States Parties by the Secretariat. The report submitted to the Secretariat may contain the same information submitted by the State Party to relevant United Nations frameworks, including the United Nations Register of Conventional Arms. Reports may exclude commercially sensitive or national security information.

Article 14

Enforcement

Each State Party shall take appropriate measures to enforce national laws and regulations that implement the provisions of this Treaty.

Article 15

International Cooperation

1. States Parties shall cooperate with each other, consistent with their respective security interests and national laws, to effectively implement this Treaty.

2. States Parties are encouraged to facilitate international cooperation, including exchanging information on matters of mutual interest regarding the implementation and application of this Treaty pursuant to their respective security interests and national laws.

3. States Parties are encouraged to consult on matters of mutual interest and to share information, as appropriate, to support the implementation of this Treaty.

4. States Parties are encouraged to cooperate, pursuant to their national laws, in order to assist national implementation of the provisions of this Treaty, including through sharing information regarding illicit activities and actors and in order to prevent and eradicate diversion of conventional arms covered under Article 2 (1).

5. States Parties shall, where jointly agreed and consistent with their national laws, afford one another the widest measure of assistance in investigations, prosecutions and judicial proceedings in relation to violations of national measures established pursuant to this Treaty.

6. States Parties are encouraged to take national measures and to cooperate with each other to prevent the transfer of conventional arms covered under Article 2 (1) becoming subject to corrupt practices.

7. States Parties are encouraged to exchange experience and information on lessons learned in relation to any aspect of this Treaty.

Article 16

International Assistance

1. In implementing this Treaty, each State Party may seek assistance including legal or legislative assistance, institutional capacity-building, and technical, material or financial assistance. Such assistance may include stockpile management, disarmament, demobilization and reintegration programmes, model legislation, and effective practices for implementation. Each State Party in a position to do so shall provide such assistance, upon request.

2. Each State Party may request, offer or receive assistance through, inter alia, the United Nations, international, regional, subregional or national organizations, non-governmental organizations, or on a bilateral basis.

3. A voluntary trust fund shall be established by States Parties to assist requesting States Parties requiring international assistance to implement this Treaty. Each State Party is encouraged to contribute resources to the fund.

Article 17

Conference of States Parties

1. A Conference of States Parties shall be convened by the provisional Secretariat, established under Article 18, no later than one year following the entry into force of this Treaty and thereafter at such other times as may be decided by the Conference of States Parties.

2. The Conference of States Parties shall adopt by consensus its rules of procedure at its first session.

3. The Conference of States Parties shall adopt financial rules for itself as well as governing the funding of any subsidiary bodies it may establish as well as financial provisions governing the functioning of the Secretariat. At each ordinary session, it shall adopt a budget for the financial period until the next ordinary session.

4. The Conference of States Parties shall:

(a) Review the implementation of this Treaty, including developments in the field of conventional arms;

(b) Consider and adopt recommendations regarding the implementation and operation of this Treaty, in particular the promotion of its universality;

(c) Consider amendments to this Treaty in accordance with Article 20;

(d) Consider issues arising from the interpretation of this Treaty;

(e) Consider and decide the tasks and budget of the Secretariat;

(f) Consider the establishment of any subsidiary bodies as may be necessary to improve the functioning of this Treaty; and

(g) Perform any other function consistent with this Treaty.

5. Extraordinary meetings of the Conference of States Parties shall be held at such other times as may be deemed necessary by the Conference of States Parties, or at the written request of any State Party provided that this request is supported by at least two-thirds of the States Parties.

Article 18

Secretariat

1. This Treaty hereby establishes a Secretariat to assist States Parties in the effective implementation of this Treaty. Pending the first meeting of the Conference of States Parties, a provisional Secretariat will be responsible for the administrative functions covered under this Treaty.

2. The Secretariat shall be adequately staffed. Staff shall have the necessary expertise to ensure that the Secretariat can effectively undertake the responsibilities described in paragraph 3.

3. The Secretariat shall be responsible to States Parties. Within a minimized structure, the Secretariat shall undertake the following responsibilities:

- (a) Receive, make available and distribute the reports as mandated by this Treaty;
- (b) Maintain and make available to States Parties the list of national points of contact;
- (c) Facilitate the matching of offers of and requests for assistance for Treaty implementation and promote international cooperation as requested;
- (d) Facilitate the work of the Conference of States Parties, including making arrangements and providing the necessary services for meetings under this Treaty; and
- (e) Perform other duties as decided by the Conferences of States Parties.

Article 19

Dispute Settlement

- 1. States Parties shall consult and, by mutual consent, cooperate to pursue settlement of any dispute that may arise between them with regard to the interpretation or application of this Treaty including through negotiations, mediation, conciliation, judicial settlement or other peaceful means.
- 2. States Parties may pursue, by mutual consent, arbitration to settle any dispute between them, regarding issues concerning the interpretation or application of this Treaty.

Article 20

Amendments

- 1. Six years after the entry into force of this Treaty, any State Party may propose an amendment to this Treaty. Thereafter, proposed amendments may only be considered by the Conference of States Parties every three years.
- 2. Any proposal to amend this Treaty shall be submitted in writing to the Secretariat, which shall circulate the proposal to all States Parties, not less than

180 days before the next meeting of the Conference of States Parties at which amendments may be considered pursuant to paragraph 1. The amendment shall be considered at the next Conference of States Parties at which amendments may be considered pursuant to paragraph 1 if, no later than 120 days after its circulation by the Secretariat, a majority of States Parties notify the Secretariat that they support consideration of the proposal.

3. The States Parties shall make every effort to achieve consensus on each amendment. If all efforts at consensus have been exhausted, and no agreement reached, the amendment shall, as a last resort, be adopted by a three-quarters majority vote of the States Parties present and voting at the meeting of the Conference of States Parties. For the purposes of this Article, States Parties present and voting means States Parties present and casting an affirmative or negative vote. The Depositary shall communicate any adopted amendment to all States Parties.

4. An amendment adopted in accordance with paragraph 3 shall enter into force for each State Party that has deposited its instrument of acceptance for that amendment, ninety days following the date of deposit with the Depositary of the instruments of acceptance by a majority of the number of States Parties at the time of the adoption of the amendment. Thereafter, it shall enter into force for any remaining State Party ninety days following the date of deposit of its instrument of acceptance for that amendment.

Article 21

Signature, Ratification, Acceptance, Approval or Accession

1. This Treaty shall be open for signature at the United Nations Headquarters in New York by all States from 3 June 2013 until its entry into force.

2. This Treaty is subject to ratification, acceptance or approval by each signatory State.

3. Following its entry into force, this Treaty shall be open for accession by any State that has not signed the Treaty.

4. The instruments of ratification, acceptance, approval or accession shall be deposited with the Depositary.

Article 22

Entry into Force

1. This Treaty shall enter into force ninety days following the date of the deposit of the fiftieth instrument of ratification, acceptance or approval with the Depositary.

2. For any State that deposits its instrument of ratification, acceptance, approval or accession subsequent to the entry into force of this Treaty, this Treaty shall enter into force for that State ninety days following the date of deposit of its instrument of ratification, acceptance, approval or accession.

Article 23

Provisional Application

Any State may at the time of signature or the deposit of its instrument of ratification, acceptance, approval or accession, declare that it will apply provisionally Article 6 and Article 7 pending the entry into force of this Treaty for that State.

Article 24

Duration and Withdrawal

1. This Treaty shall be of unlimited duration.

2. Each State Party shall, in exercising its national sovereignty, have the right to withdraw from this Treaty. It shall give notification of such withdrawal to the Depositary, which shall notify all other States Parties. The notification of withdrawal may include an explanation of the reasons for its withdrawal. The notice of withdrawal shall take effect ninety days after the receipt of the notification of withdrawal by the Depositary, unless the notification of withdrawal specifies a later date.

3. A State shall not be discharged, by reason of its withdrawal, from the obligations arising from this Treaty while it was a Party to this Treaty, including any financial obligations that it may have accrued.

Article 25

Reservations

1. At the time of signature, ratification, acceptance, approval or accession, each State may formulate reservations, unless the reservations are incompatible with the object and purpose of this Treaty.
2. A State Party may withdraw its reservation at any time by notification to this effect addressed to the Depositary.

Article 26

Relationship with other international agreements

1. The implementation of this Treaty shall not prejudice obligations undertaken by States Parties with regard to existing or future international agreements, to which they are parties, where those obligations are consistent with this Treaty.
2. This Treaty shall not be cited as grounds for voiding defence cooperation agreements concluded between States Parties to this Treaty.

Article 27

Depositary

The Secretary-General of the United Nations shall be the Depositary of this Treaty.

Article 28

Authentic Texts

The original text of this Treaty, of which the Arabic, Chinese, English, French, Russian and Spanish texts are equally authentic, shall be deposited with the Secretary-General of the United Nations.

DONE AT NEW YORK, this second day of April, two thousand and thirteen.

ΣΥΝΘΗΚΗ ΕΜΠΟΡΙΑΣ ΟΠΛΩΝ
ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΗΝΩΜΕΝΩΝ ΕΘΝΩΝ – 2013

M. 665

ΣΥΝΘΗΚΗ ΕΜΠΟΡΙΑΣ ΟΠΛΩΝ

Προοίμιο

Τα Κράτη Μέρη της Συνθήκης,

Καθοδηγούμενα από τους στόχους και τις αρχές του Χάρτη των Ηνωμένων Εθνών,

Ενθυμούμενα το Άρθρο 26 του Χάρτη των Ηνωμένων Εθνών που σκοπό έχει την προαγωγή της εδραίωσης και διατήρησης της διεθνούς ειρήνης και ασφάλειας με την ελάχιστη δυνατή εκτροπή των ανθρώπινων και οικονομικών πόρων του κόσμου για εξοπλισμούς,

Υπογραμμίζοντας την ανάγκη αποτροπής και εξάλειψης της παράνομης εμπορίας συμβατικών όπλων και πρόληψης της διοχέτευσής τους στην παράνομη αγορά ή για μη εξουσιοδοτημένη χρήση ή προς μη εξουσιοδοτημένους χρήστες, περιλαμβανομένης της διάπραξης τρομοκρατικών ενεργειών,

Αναγνωρίζοντας τα έννομα πολιτικά, οικονομικά και εμπορικά συμφέροντα και τα συμφέροντα ασφαλείας των Κρατών στο πλαίσιο της διεθνούς εμπορίας συμβατικών όπλων,

Βεβαιώνοντας εκ νέου το κυριαρχικό δικαίωμα οποιουδήποτε Κράτους να ρυθμίζει και να ελέγχει τα συμβατικά όπλα αποκλειστικά στο έδαφός του, σύμφωνα με το δικό του νομικό ή συνταγματικό σύστημα,

Αναγνωρίζοντας ότι η ειρήνη και η ασφάλεια, η ανάπτυξη και τα ανθρώπινα δικαιώματα αποτελούν πυλώνες του συστήματος των Ηνωμένων Εθνών και θεμέλια της συλλογικής ασφαλείας και αναγνωρίζοντας ότι η ανάπτυξη, η ειρήνη και ασφάλεια και τα ανθρώπινα δικαιώματα αποτελούν στοιχεία άρρηκτα συνδεδεμένα και αμοιβαία ενισχυτικά μεταξύ τους.

Ενθυμούμενα τις Κατευθυντήριες Οδηγίες της Επιτροπής Αφοπλισμού των Ηνωμένων Εθνών σχετικά με τη διεθνή μεταφορά όπλων στο πλαίσιο του ψηφίσματος 46/36^H της Γενικής Συνέλευσης στις 6 Δεκεμβρίου 1991,

Σημειώνοντας τη συμβολή του Προγράμματος Δράσης των Ηνωμένων Εθνών για την Πρόληψη, την Καταπολέμηση και την Εξάλειψη του Παράνομου Εμπορίου Φορητών Όπλων και Ελαφρού Οπλισμού σε όλες του τις Πτυχές, του Πρωτοκόλλου για την Καταπολέμηση της Λαθραίας Κατασκευής και Διακίνησης Πυροβόλων Όπλων, Πυρομαχικών και άλλων σχετικών Υλικών το οποίο συμπληρώνει τη Σύμβαση των Ηνωμένων Εθνών για την Καταπολέμηση του Διακρατικού Οργανωμένου Εγκλήματος και της Διεθνούς Πράξης που Επιτρέπει στα Κράτη να Εντοπίζουν και να Επισημαίνουν, κατά τρόπο Έγκαιρο και Αξιόπιστο, τα Παράνομα Φορητά Όπλα και τον Ελαφρύ Οπλισμό,

Αναγνωρίζοντας τις συνέπειες της παράνομης και άναρχης εμπορίας συμβατικών όπλων στον κοινωνικό, οικονομικό και ανθρωπιστικό τομέα, καθώς και στον τομέα της ασφάλειας,

Έχοντας υπόψη ότι οι άμαχοι, κυρίως γυναίκες και παιδιά, αποτελούν τη συντριπτική πλειοψηφία εκείνων που πλήττονται από τις ένοπλες συγκρούσεις και την ένοπλη βία,

Αναγνωρίζοντας επίσης τις προκλήσεις που αντιμετωπίζουν τα θύματα των ενόπλων συγκρούσεων και την ανάγκη τους για επαρκή φροντίδα, αποκατάσταση και κοινωνική και οικονομική ένταξη,

Τονίζοντας ότι καμία εκ των διατάξεων της παρούσας Συνθήκης δεν εμποδίζει τα Κράτη να διατηρούν και να υιοθετούν πρόσθετα αποτελεσματικά μέτρα για την προαγωγή του στόχου και του σκοπού της παρούσας Συνθήκης,

Λαμβάνοντας υπόψη το θεμιτό εμπόριο και τη νόμιμη ιδιοκτησία και χρήση ορισμένων συμβατικών όπλων για ψυχαγωγικές, πολιτιστικές, ιστορικές και αθλητικές δραστηριότητες, στο πλαίσιο των οποίων το εν λόγω εμπόριο, η ιδιοκτησία και η χρήση επιτρέπονται ή προστατεύονται από το νόμο,

Λαμβάνοντας επίσης υπόψη το ρόλο που μπορούν να παίξουν οι περιφερειακοί οργανισμοί στη στήριξη των Κρατών Μερών, εφόσον ζητηθεί, για την εφαρμογή της παρούσας Συνθήκης,

Αναγνωρίζοντας τον εθελοντικό και ενεργό ρόλο που μπορεί να παίξει η κοινωνία των πολιτών, περιλαμβανομένων των μη κυβερνητικών οργανώσεων, αλλά και η βιομηχανία, στην αύξηση της ευαισθητοποίησης για το στόχο και το σκοπό της παρούσας Συνθήκης καθώς και στην υποστήριξη της εφαρμογής της,

Αναγνωρίζοντας ότι η ρύθμιση του διεθνούς εμπορίου συμβατικών όπλων και η παρεμπόδιση της εκτροπής τους δεν θα πρέπει να παρακωλύει τη διεθνή συνεργασία και το θεμιτό εμπόριο υλικών, εξοπλισμού και τεχνολογίας για ειρηνικούς σκοπούς,

Τονίζοντας την επιθυμία να επιτευχθεί οικουμενική προσχώρηση στην παρούσα Συνθήκη,

Αποφασισμένα να ενεργήσουν σύμφωνα με τις ακόλουθες αρχές:

Αρχές

- το έμφυτο δικαίωμα όλων των Κρατών στην ατομική ή συλλογική αυτοάμυνα, όπως αναγνωρίζεται από το Άρθρο 51 του Χάρτη των Ηνωμένων Εθνών,
- η επίλυση των διεθνών διαφορών με ειρηνικά μέσα κατά τρόπο ώστε να μην τίθενται σε κίνδυνο η διεθνής ειρήνη και ασφάλεια και η δικαιοσύνη, σύμφωνα με το Άρθρο 2(3) του Χάρτη των Ηνωμένων Εθνών,
- η αποχή, στις διεθνείς τους σχέσεις, από την απειλή ή τη χρήση βίας κατά της εδαφικής ακεραιότητας ή της πολιτικής ανεξαρτησίας οποιουδήποτε Κράτους ή καθ'οιονδήποτε τρόπο ο οποίος είναι ασύμβατος με τους σκοπούς των Ηνωμένων Εθνών, σύμφωνα με το Άρθρο 2(4) του Χάρτη των Ηνωμένων Εθνών,
- η μη παρέμβαση σε ζητήματα που ουσιαστικά υπάγονται στην εσωτερική αρμοδιότητα οποιουδήποτε Κράτους, σύμφωνα με το Άρθρο 2(7) του Χάρτη των Ηνωμένων Εθνών,
- ο σεβασμός και η διασφάλιση του σεβασμού για το διεθνές ανθρωπιστικό δίκαιο σύμφωνα, μεταξύ άλλων, με τις Συμβάσεις της Γενεύης του 1949, καθώς και ο σεβασμός

και η διασφάλιση του σεβασμού για τα ανθρώπινα δικαιώματα σύμφωνα, μεταξύ άλλων, με το Χάρτη των Ηνωμένων Εθνών και την Οικουμενική Διακήρυξη των Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων,

- η ευθύνη όλων των Κρατών, σύμφωνα με τις αντίστοιχες διεθνείς υποχρεώσεις τους, να ρυθμίζουν αποτελεσματικά τη διεθνή εμπορία συμβατικών όπλων και να αποτρέπουν την εκτροπή τους, καθώς και η πρωταρχική ευθύνη όλων των Κρατών να καθιερώσουν και να υλοποιήσουν τα αντίστοιχα εθνικά συστήματα ελέγχου,

- ο σεβασμός για τα θεμιτά συμφέροντα των Κρατών να αποκτούν συμβατικά όπλα προκειμένου να ασκούν το δικαίωμά τους στην αυτοάμυνα και για ειρηνευτικές επιχειρήσεις και να κατασκευάζουν, εξάγουν, εισάγουν και μεταφέρουν συμβατικά όπλα,

- η εφαρμογή της παρούσας Συνθήκης κατά τρόπο συνεπή και αντικειμενικό, χωρίς διακρίσεις,

Συμφώνησαν στα εξής:

Άρθρο 1

Σκοπός και Στόχος

Ο σκοπός της παρούσας Συνθήκης είναι:

- να καθιερώσει όσο το δυνατό υψηλότερα κοινά διεθνή πρότυπα για τη ρύθμιση ή τη βελτίωση της ρύθμισης του διεθνούς εμπορίου συμβατικών όπλων,

- να αποτρέψει και να εξαλείψει το παράνομο εμπόριο συμβατικών όπλων και να παρεμποδίσει την εκτροπή τους,

με στόχο:

- να συμβάλει στη διεθνή και περιφερειακή ειρήνη, ασφάλεια και σταθερότητα,

- να μειωθεί η ανθρώπινη δυστυχία,

- να προαχθεί η συνεργασία, η διαφάνεια και η υπευθυνότητα από τα Κράτη Μέρη, στο πλαίσιο του διεθνούς εμπορίου συμβατικών όπλων, οικοδομώντας έτσι την εμπιστοσύνη μεταξύ των Κρατών Μερών.

Άρθρο 2

Πεδίο αναφοράς

1. Η παρούσα Συνθήκη ισχύει για όλα τα συμβατικά όπλα που ανήκουν στις παρακάτω κατηγορίες:

(α) άρματα μάχης,

(β) θωρακισμένα οχήματα μάχης,

(γ) μεγάλου διαμετρήματος συστήματα πυροβολικού

(δ) μαχητικά αεροσκάφη,

(ε) επιθετικά ελικόπτερα,

(στ) πολεμικά πλοία,

(ζ) πύραυλοι και εκτοξευτές πυραύλων, και

(η) φορητά όπλα και ελαφρύς οπλισμός.

2. Για τους σκοπούς της παρούσας Συνθήκης, οι δραστηριότητες του διεθνούς εμπορίου περιλαμβάνουν την εξαγωγή, την εισαγωγή, τη διέλευση, τη μεταφόρτωση και τη διαμεσολάβηση, στο εξής αναφερόμενες ως: «μεταφορά».

3. Η παρούσα Συνθήκη δεν ισχύει για τη διεθνή διακίνηση συμβατικών όπλων από ένα Κράτος Μέρος, ή εκ μέρους του Κράτους Μέρους, για δική του χρήση, υπό την προϋπόθεση ότι τα συμβατικά όπλα παραμένουν στην ιδιοκτησία του συγκεκριμένου Κράτους Μέρους.

Άρθρο 3

Πυρομαχικά / Πολεμοφόδια

Κάθε Κράτος Μέρος θα καθιερώσει και θα διατηρεί ένα εθνικό σύστημα ελέγχου για τον έλεγχο της εξαγωγής πυρομαχικών/πολεμοφοδίων που πυροδοτούνται, εκτοξεύονται ή διατίθενται μέσω συμβατικών όπλων που καλύπτονται από το Άρθρο 2(1) και θα εφαρμόζει τις διατάξεις του Άρθρου 6 και του Άρθρου 7 πριν αδειοδοτήσει την εξαγωγή των εν λόγω πυρομαχικών/πολεμοφοδίων.

Άρθρο 4

Εξαρτήματα και Συστατικά Μέρη

Κάθε Κράτος Μέρος θα καθιερώσει και θα διατηρεί ένα εθνικό σύστημα ελέγχου για το έλεγχο της εξαγωγής εξαρτημάτων και συστατικών μερών, όταν η εξαγωγή είναι σε μορφή που δίνει τη δυνατότητα συναρμολόγησης συμβατικών όπλων που καλύπτονται από το Άρθρο 2(1) και θα εφαρμόζει τις διατάξεις του Άρθρου 6 και του Άρθρου 7 πριν αδειοδοτήσει την εξαγωγή των εν λόγω εξαρτημάτων και συστατικών μερών.

Άρθρο 5

Γενική Εφαρμογή

1. Κάθε Κράτος Μέρος θα εφαρμόζει την παρούσα Συνθήκη κατά τρόπο συνεπή και αντικειμενικό, χωρίς διακρίσεις, λαμβάνοντας υπόψη τις αρχές που αναφέρονται στην παρούσα Συνθήκη.
2. Κάθε Κράτος Μέρος θα καθιερώσει και θα διατηρεί ένα εθνικό σύστημα ελέγχου, περιλαμβανομένου ενός εθνικού καταλόγου ελέγχου, με σκοπό την εφαρμογή των διατάξεων της παρούσας Συνθήκης.
3. Κάθε Κράτος Μέρος ενθαρρύνεται να εφαρμόζει τις διατάξεις της παρούσας Συνθήκης στο μεγαλύτερο δυνατό εύρος των συμβατικών όπλων. Οι εθνικοί ορισμοί οποιασδήποτε εκ των κατηγοριών που καλύπτονται από το Άρθρο 2(1)(α)-(ζ) δεν θα καλύπτουν λιγότερα είδη από εκείνα που περιγράφονται στο Μητρώο Συμβατικών Όπλων των Ηνωμένων Εθνών κατά το χρόνο θέσης της παρούσας Συνθήκης σε ισχύ. Για την κατηγορία που καλύπτεται από το Άρθρο 2(1)(η), οι εθνικοί ορισμοί δεν θα καλύπτουν λιγότερα είδη από εκείνα που περιγράφονται στα αντίστοιχα επίσημα έγγραφα των Ηνωμένων Εθνών κατά το χρόνο θέσης της παρούσας Συνθήκης σε ισχύ.
4. Κάθε Κράτος Μέρος, σύμφωνα με την εθνική του νομοθεσία, θα υποβάλλει τον εθνικό του κατάλογο ελέγχου στη Γραμματεία, η οποία θα τον κοινοποιεί στα υπόλοιπα Κράτη Μέρη. Τα Κράτη Μέρη ενθαρρύνονται να δημοσιοποιούν τα ίδια τους εθνικούς τους καταλόγους ελέγχου.
5. Κάθε Κράτος Μέρος θα λαμβάνει τα μέτρα που είναι απαραίτητα για την εφαρμογή των διατάξεων της παρούσας Συνθήκης και θα ορίσει τις αρμόδιες εθνικές του αρχές,

προκειμένου να υπάρχει ένα αποτελεσματικό και διαφανές εθνικό σύστημα ελέγχου το οποίο ρυθμίζει τη μεταφορά συμβατικών όπλων που καλύπτονται από το Άρθρο 2(1) και των ειδών που καλύπτονται από το Άρθρο 3 και το Άρθρο 4.

6. Κάθε Κράτος Μέρος θα ορίσει ένα ή περισσότερα σημεία επικοινωνίας, για την ανταλλαγή πληροφοριών για ζητήματα που σχετίζονται με την εφαρμογή της παρούσας Συνθήκης. Κάθε Κράτος Μέρος θα ενημερώσει τη Γραμματεία που πρόκειται να συσταθεί βάσει του Άρθρου 18, σχετικά με το (τα) σημείο(α) επικοινωνίας του και θα τηρεί τα εν λόγω στοιχεία επικαιροποιημένα.

Άρθρο 6

Απαγορεύσεις

1. Κανένα Κράτος Μέρος δεν επιτρέπεται να αδειοδοτεί τη μεταφορά συμβατικών όπλων που καλύπτονται από το Άρθρο 2(1) ή ειδών που καλύπτονται από το Άρθρο 3 ή το Άρθρο 4, εάν η μεταφορά παραβιάζει τις υποχρεώσεις του βάσει των μέτρων που έχουν υιοθετηθεί από το Συμβούλιο Ασφαλείας των Ηνωμένων Εθνών στο πλαίσιο του Κεφαλαίου VII του Χάρτη των Ηνωμένων Εθνών, ιδιαίτερα ως προς το εμπάργκο όπλων.

2. Κανένα Κράτος Μέρος δεν επιτρέπεται να αδειοδοτεί τη μεταφορά συμβατικών όπλων που καλύπτονται από το Άρθρο 2(1) ή ειδών που καλύπτονται από το Άρθρο 3 ή το Άρθρο 4, εάν η μεταφορά παραβιάζει τις σχετικές διεθνείς υποχρεώσεις του που απορρέουν από διεθνείς συμφωνίες στις οποίες είναι Συμβαλλόμενο Μέρος, ιδιαίτερα εκείνες που σχετίζονται με τη μεταφορά ή την παράνομη διακίνηση συμβατικών όπλων.

3. Κανένα Κράτος Μέρος δεν επιτρέπεται να αδειοδοτεί τη μεταφορά συμβατικών όπλων που καλύπτονται από το Άρθρο 2(1) ή ειδών που καλύπτονται από το Άρθρο 3 ή το Άρθρο 4, εάν γνωρίζει κατά το χρόνο της αδειοδότησης, ότι τα όπλα ή τα είδη πρόκειται να χρησιμοποιηθούν για τη διάπραξη γενοκτονίας, εγκλημάτων κατά της ανθρωπότητας, σοβαρών παραβιάσεων των Συμβάσεων της Γενεύης του 1949, επιθέσεων κατά μη στρατιωτικών στόχων ή προστατευόμενων αμάχων, ή άλλων πολεμικών εγκλημάτων, όπως ορίζεται από διεθνείς συμφωνίες στις οποίες είναι Συμβαλλόμενο Μέρος.

Άρθρο 7

Αξιολόγηση Εξαγωγών και Εισαγωγών

1. Εφόσον η εξαγωγή δεν απαγορεύεται βάσει του Άρθρου 6, κάθε Κράτος Μέρος εξαγωγής, πριν αδειοδοτήσει την εξαγωγή συμβατικών όπλων που καλύπτονται από το Άρθρο 2(1) ή ειδών που καλύπτονται από το Άρθρο 3 ή το Άρθρο 4, τα οποία βρίσκονται στη δικαιοδοσία του και σύμφωνα με το εθνικό του σύστημα ελέγχου, λαμβάνοντας υπόψη κατά αντικειμενικό τρόπο και χωρίς διακρίσεις, τους σχετικούς παράγοντες, περιλαμβανομένων των πληροφοριών που παρέχονται από το Κράτος εισαγωγής σύμφωνα με το Άρθρο 8(1), θα αξιολογεί το ενδεχόμενο τα συμβατικά όπλα ή τα είδη:

(α) να συμβάλουν ή να υπονομεύσουν την ειρήνη και την ασφάλεια,

(β) να χρησιμοποιηθούν για:

(i) τη διάπραξη ή τη διευκόλυνση σοβαρής παραβίασης του διεθνούς ανθρωπιστικού δικαίου,

(ii) τη διάπραξη ή τη διευκόλυνση σοβαρής παραβίασης του διεθνούς δικαίου ανθρωπίνων δικαιωμάτων,

(iii) τη διάπραξη ή τη διευκόλυνση ενέργειας που αποτελεί αδίκημα βάσει διεθνών συμβάσεων ή πρωτοκόλλων περί τρομοκρατίας, στα οποία το Κράτος εξαγωγής είναι Συμβαλλόμενο Μέρος, ή

(iv) τη διάπραξη ή τη διευκόλυνση ενέργειας που αποτελεί αδίκημα βάσει διεθνών συμβάσεων ή πρωτοκόλλων περί διακρατικού οργανωμένου εγκλήματος, στα οποία το Κράτος εξαγωγής είναι Συμβαλλόμενο Μέρος.

2. Το Κράτος Μέρος εξαγωγής θα εξετάσει επίσης εάν υπάρχουν μέτρα τα οποία θα μπορούσαν να αναληφθούν για την αντιμετώπιση των κινδύνων που προσδιορίζονται στα σημεία (α) ή (β) της παραγράφου 1, όπως μέτρα οικοδόμησης εμπιστοσύνης ή προγράμματα που καταρτίζονται και συμφωνούνται από κοινού από τα Κράτη εξαγωγής και εισαγωγής.

3. Εάν, μετά την πραγματοποίηση της εν λόγω αξιολόγησης και την εξέταση των διαθέσιμων μέτρων αντιμετώπισης, το Κράτος Μέρος εξαγωγής κρίνει ότι υπάρχει

- επιτακτικός κίνδυνος οποιασδήποτε εκ των αρνητικών συνεπειών της παραγράφου 1, τότε
- το Κράτος Μέρος εξαγωγής δεν θα επιτρέψει την εξαγωγή.

4. Κατά την πραγματοποίηση της αξιολόγησης, το Κράτος Μέρος εξαγωγής θα λαμβάνει υπόψη τον κίνδυνο να χρησιμοποιηθούν τα συμβατικά όπλα που καλύπτονται από το Άρθρο 2(1) ή τα είδη που καλύπτονται από το Άρθρο 3 ή το Άρθρο 4 για τη διάπραξη ή τη διευκόλυνση σοβαρών πράξεων έμφυλης βίας ή σοβαρών πράξεων βίας κατά γυναικών και παιδιών.

5. Κάθε Κράτος Μέρος εξαγωγής θα λαμβάνει μέτρα ώστε να διασφαλίζει ότι όλες οι αδειοδοτήσεις για την εξαγωγή συμβατικών όπλων που καλύπτονται από το Άρθρο 2(1) ή ειδών που καλύπτονται από το Άρθρο 3 ή το Άρθρο 4 είναι λεπτομερείς και εκδίδονται πριν την εξαγωγή.

6. Κάθε Κράτος Μέρος εξαγωγής θα διαθέτει τις κατάλληλες πληροφορίες σχετικά με κάποια συγκεκριμένη εξαγωγή, κατόπιν αιτήματος, προς το Κράτος Μέρος εισαγωγής και προς τα Κράτη Μέρη διέλευσης ή μεταφόρτωσης, με βάση την εθνική του νομοθεσία, τις πρακτικές ή τις πολιτικές του.

7. Εάν, αφότου χορηγηθεί η αδειοδότηση, το Κράτος Μέρος εξαγωγής λάβει νέες σχετικές πληροφορίες, ενθαρρύνεται να αξιολογήσει εκ νέου την αδειοδότηση μετά από διαβουλεύσεις, εάν χρειάζεται, με το Κράτος εισαγωγής.

Άρθρο 8

Εισαγωγές

1. Κάθε Κράτος Μέρος εισαγωγής θα λαμβάνει μέτρα ώστε να διασφαλίζει ότι παρέχονται οι κατάλληλες και σχετικές πληροφορίες, κατόπιν αιτήματος, σύμφωνα με την εθνική του νομοθεσία, προς το Κράτος Μέρος εξαγωγής, προκειμένου να συνδράμει το Κράτος Μέρος εξαγωγής κατά τη διεξαγωγή της εθνικής αξιολόγησης εξαγωγής από το τελευταίο, σύμφωνα με το Άρθρο 7. Τα εν λόγω μέτρα δύνανται να περιλαμβάνουν τεκμηρίωση περί της τελικής χρήσης ή του τελικού χρήστη.

2. Κάθε Κράτος Μέρος εισαγωγής θα λαμβάνει μέτρα που θα του επιτρέπουν να ρυθμίζει, όπου χρειάζεται, τις εισαγωγές που τελούν υπό τη δικαιοδοσία του, των

συμβατικών όπλων που καλύπτονται από το Άρθρο 2(1). Τα εν λόγω μέτρα δύνανται να περιλαμβάνουν συστήματα εισαγωγής.

3. Κάθε Κράτος Μέρος εισαγωγής δύναται να ζητά πληροφορίες από το Κράτος Μέρος εξαγωγής σχετικά με τυχόν εκκρεμείς ή υφιστάμενες αδειοδοτήσεις εξαγωγής, όταν το Κράτος Μέρος εισαγωγής είναι η χώρα του τελικού προορισμού.

Άρθρο 9

Διελεύσεις ή μεταφορτώσεις

Κάθε Κράτος Μέρος θα λαμβάνει τα κατάλληλα μέτρα για να ρυθμίζει, όπου είναι απαραίτητο και εφικτό, τις διελεύσεις ή μεταφορτώσεις που τελούν υπό τη δικαιοδοσία του, των συμβατικών όπλων που καλύπτονται από το Άρθρο 2(1) μέσω του εδάφους του, σύμφωνα με το σχετικό διεθνές δίκαιο.

Άρθρο 10

Διαμεσολάβηση

Κάθε Κράτος Μέρος θα λαμβάνει μέτρα, σύμφωνα με την εθνική του νομοθεσία, για να ρυθμίζει τη διαμεσολάβηση που λαμβάνει χώρα υπό τη δικαιοδοσία του, για τα συμβατικά όπλα που καλύπτονται από το Άρθρο 2(1). Τα μέτρα αυτά δύνανται να περιλαμβάνουν την καταγραφή των διαμεσολαβητών ή την απόκτηση από αυτούς έγγραφης άδειας, πριν τη δραστηριοποίησή τους σε εργασίες διαμεσολάβησης.

Άρθρο 11

Εκτροπή

1. Κάθε Κράτος Μέρος που συμμετέχει στη μεταφορά συμβατικών όπλων που καλύπτονται από το Άρθρο 2(1) θα λαμβάνει μέτρα για την πρόληψη της εκτροπής τους.

2. Το Κράτος Μέρος εξαγωγής θα επιδιώκει την πρόληψη της εκτροπής της μεταφοράς συμβατικών όπλων που καλύπτονται από το Άρθρο 2(1) μέσω του εθνικού του συστήματος ελέγχου το οποίο θα έχει καθιερωθεί βάσει του Άρθρου 5(2), αξιολογώντας τον κίνδυνο εκτροπής της εξαγωγής και εξετάζοντας την καθιέρωση μέτρων εξάλειψης του φαινομένου, όπως μέτρων οικοδόμησης εμπιστοσύνης ή προγραμμάτων που καταρτίζονται και συμφωνούνται από κοινού από τα Κράτη εξαγωγής

και εισαγωγής. Άλλα μέτρα πρόληψης μπορεί να περιλαμβάνουν, όπου χρειάζεται: τη συμμετοχή ελεγκτών στην εξαγωγή, την απαίτηση πρόσθετων δικαιολογητικών, πιστοποιητικών, διασφαλίσεων, τη μη αδειοδότηση της εξαγωγής ή άλλα κατάλληλα μέτρα.

3. Τα Κράτη Μέρη εισαγωγής, διέλευσης, μεταφόρτωσης και εξαγωγής θα συνεργάζονται και θα ανταλλάσσουν πληροφορίες, σύμφωνα με την εθνική τους νομοθεσία, όπου είναι απαραίτητο και εφικτό, προκειμένου να εξαλείψουν τον κίνδυνο εκτροπής της μεταφοράς συμβατικών όπλων που καλύπτονται από το Άρθρο 2(1).

4. Εάν ένα Κράτος Μέρος διαπιστώσει εκτροπή των μεταφερόμενων συμβατικών όπλων που καλύπτονται από το Άρθρο 2(1), το Κράτος Μέρος θα λάβει κατάλληλα μέτρα, σύμφωνα με την εθνική του νομοθεσία και σε συμμόρφωση με το διεθνές δίκαιο, ώστε να αντιμετωπίσει την εν λόγω εκτροπή. Τα μέτρα αυτά μπορεί να περιλαμβάνουν την προειδοποίηση των δυνητικά θιγομένων Κρατών Μερών, τον έλεγχο των εκτραπέντων αποστολών των εν λόγω συμβατικών όπλων που καλύπτονται από το Άρθρο 2 (1) και τη λήψη μέτρων παρακολούθησης μέσω ερευνών και διαδικασιών επιβολής του νόμου.

5. Προκειμένου να αντιλαμβάνονται καλύτερα και να παρεμποδίζουν την εκτροπή μεταφερόμενων συμβατικών όπλων που καλύπτονται από το Άρθρο 2(1), τα Κράτη Μέρη ενθαρρύνονται να ανταλλάσσουν μεταξύ τους πληροφορίες σχετικά με αποτελεσματικά μέτρα για την αντιμετώπιση της εκτροπής. Οι εν λόγω πληροφορίες μπορεί να περιλαμβάνουν στοιχεία για παράνομες δραστηριότητες όπως διαφθορά, διεθνείς διαδρομές διακίνησης, παράνομους διαμεσολαβητές, πηγές παράνομων προμηθειών, μεθόδους συγκάλυψης, κοινά σημεία αποστολών ή προορισμών που χρησιμοποιούνται από οργανωμένες ομάδες που εμπλέκονται στην εκτροπή.

6. Τα Κράτη Μέρη ενθαρρύνονται να αναφέρουν σε άλλα Κράτη Μέρη, μέσω της Γραμματείας, τα μέτρα που λαμβάνουν για την αντιμετώπιση της εκτροπής των μεταφερόμενων συμβατικών όπλων που καλύπτονται από το Άρθρο 2(1).

Άρθρο 12

Τήρηση αρχείων

1. Κάθε Κράτος Μέρος θα τηρεί εθνικά αρχεία, σύμφωνα με τη νομοθεσία και τους κανονισμούς του, για την έκδοση αδειών εξαγωγής ή τις πραγματοποιούμενες εξαγωγές των συμβατικών όπλων που καλύπτονται από το Άρθρο 2(1).

2. Κάθε Κράτος Μέρος ενθαρρύνεται να τηρεί αρχεία των συμβατικών όπλων που καλύπτονται από το Άρθρο 2(1) τα οποία μεταφέρονται στο έδαφός του ως τελικό προορισμό ή τα οποία έχουν άδεια διέλευσης ή μεταφόρτωσης σε έδαφος που τελεί υπό τη δικαιοδοσία του.

3. Κάθε Κράτος Μέρος ενθαρρύνεται να περιλαμβάνει στα εν λόγω αρχεία: την ποσότητα, την αξία, το μοντέλο/τύπο, τις αδειοδοτημένες διεθνείς μεταφορές συμβατικών όπλων που καλύπτονται από το Άρθρο 2(1), τα συμβατικά όπλα που πράγματι μεταφέρθηκαν, στοιχεία για το (τα) Κράτος(η) εξαγωγής, το(τα) Κράτος(τη) εισαγωγής, το(τα) Κράτος(τη) διέλευσης και μεταφόρτωσης και τους τελικούς χρήστες, αναλόγως.

4. Τα αρχεία θα τηρούνται για τουλάχιστον δέκα έτη.

Άρθρο 13

Υποβολή αναφορών

1. Κάθε Κράτος Μέρος, εντός του πρώτου έτους ισχύος της παρούσας Συνθήκης για το συγκεκριμένο Κράτος Μέρος, θα υποβάλει σύμφωνα με το Άρθρο 22, μία αρχική έκθεση προς τη Γραμματεία των μέτρων που έλαβε για την εφαρμογή της Συνθήκης, περιλαμβανομένων εθνικών νόμων, εθνικών καταλόγων ελέγχου και άλλων κανονισμών και διοικητικών μέτρων. Κάθε Κράτος Μέρος θα αναφέρει κάθε φορά στη Γραμματεία τα νέα μέτρα που λαμβάνει για την εφαρμογή της παρούσας Συνθήκης, όταν χρειάζεται. Οι αναφορές θα διατίθενται και θα διανέμονται στα Κράτη Μέρη από τη Γραμματεία.

2. Τα Κράτη Μέρη ενθαρρύνονται να αναφέρουν στα άλλα Κράτη Μέρη, μέσω της Γραμματείας, πληροφορίες σχετικά με τα μέτρα που έχουν λάβει και που έχουν αποδειχθεί αποτελεσματικά για την αντιμετώπιση της εκτροπής των μεταφερόμενων συμβατικών όπλων που καλύπτονται από το Άρθρο 2(1).

3. Κάθε Κράτος Μέρος θα υποβάλλει ετησίως στη Γραμματεία, έως τις 31 Μαΐου, έκθεση για το αμέσως προηγούμενο ημερολογιακό έτος, αναφορικά με τις

αδειοδοτημένες ή πραγματοποιηθείσες εξαγωγές και εισαγωγές συμβατικών όπλων που καλύπτονται από το Άρθρο 2(1). Οι εκθέσεις θα διατίθενται και θα διανέμονται στα Κράτη Μέρη από τη Γραμματεία. Η έκθεση που υποβάλλεται στη Γραμματεία μπορεί να περιλαμβάνει τις ίδιες πληροφορίες που υποβάλλονται από το Κράτος Μέρος στα αντίστοιχα πλαίσια των Ηνωμένων Εθνών, περιλαμβανομένου του Μητρώου Συμβατικών Όπλων των Ηνωμένων Εθνών. Οι εκθέσεις μπορεί να μην περιλαμβάνουν εμπορικά ευαίσθητα στοιχεία ή πληροφορίες εθνικής ασφάλειας.

Άρθρο 14

Εκτέλεση

Κάθε Κράτος Μέρος θα λάβει τα κατάλληλα μέτρα για την εκτέλεση των εθνικών νόμων και κανονισμών που θέτουν σε εφαρμογή τις διατάξεις της παρούσας Συνθήκης.

Άρθρο 15

Διεθνής Συνεργασία

1. Τα Κράτη Μέρη θα συνεργάζονται μεταξύ τους, με γνώμονα τα αντίστοιχα συμφέροντα ασφαλείας και την εθνική τους νομοθεσία, προκειμένου να εφαρμοστεί αποτελεσματικά η παρούσα Συνθήκη.

2. Τα Κράτη Μέρη ενθαρρύνονται να διευκολύνουν τη διεθνή συνεργασία, περιλαμβανομένης της ανταλλαγής πληροφοριών σε θέματα αμοιβαίου ενδιαφέροντος ως προς την εφαρμογή της παρούσας Συνθήκης σύμφωνα με τα αντίστοιχα συμφέροντα ασφαλείας και την εθνική τους νομοθεσία.

3. Τα Κράτη Μέρη ενθαρρύνονται να διαβουλεύονται για θέματα αμοιβαίου ενδιαφέροντος και να ανταλλάσσουν πληροφορίες, όπως χρειάζεται, προς υποστήριξη της εφαρμογής της παρούσας Συνθήκης.

4. Τα Κράτη Μέρη ενθαρρύνονται να συνεργάζονται, σύμφωνα με τις εθνικές τους νομοθεσίες, προκειμένου να στηρίξουν την εθνική εφαρμογή των διατάξεων της παρούσας Συνθήκης, περιλαμβανομένης της ανταλλαγής πληροφοριών σχετικά με παράνομες δραστηριότητες και παραβάτες και προκειμένου να αποτρέψουν και να εξαλείψουν την εκτροπή συμβατικών όπλων που καλύπτονται από το Άρθρο 2(1).

5. Τα Κράτη Μέρη, όταν συμφωνούν από κοινού και με γνώμονα την εθνική τους νομοθεσία, θα παρέχουν το ένα στο άλλο την ευρύτερη δυνατή βοήθεια σε έρευνες, ποινικές διώξεις και ένδικα μέσα που σχετίζονται με παραβιάσεις των εθνικών μέτρων που προβλέπονται από την παρούσα Συνθήκη.

6. Τα Κράτη Μέρη ενθαρρύνονται να λαμβάνουν εθνικά μέτρα και να συνεργάζονται μεταξύ τους προκειμένου να αποτρέψουν να καταστεί η μεταφορά των συμβατικών όπλων που καλύπτονται από το Άρθρο 2(1) αντικείμενο πρακτικών διαφθοράς.

7. Τα Κράτη Μέρη ενθαρρύνονται να ανταλλάσσουν εμπειρίες και πληροφορίες σχετικά με τα διδάγματα που αποκομίζουν από την εφαρμογή της παρούσας Συνθήκης.

Άρθρο 16

Διεθνής Συνδρομή

1. Κατά την εφαρμογή της παρούσας Συνθήκης, κάθε Κράτος Μέρος δύναται να ζητήσει συνδρομή, περιλαμβανομένης δικαστικής ή νομοθετικής συνδρομής, οικοδόμησης θεσμικών ικανοτήτων καθώς και τεχνικής, υλικής ή οικονομικής βοήθειας. Η εν λόγω συνδρομή μπορεί να περιλαμβάνει προγράμματα διαχείρισης αποθεμάτων, αφοπλισμού, αποστρατικοποίησης και επανένταξης, πρότυπη νομοθεσία, και αποτελεσματικές πρακτικές εφαρμογής. Κάθε Κράτος Μέρος που είναι σε θέση να παρέχει μία τέτοια συνδρομή, θα το πράττει εφόσον του ζητηθεί.

2. Κάθε Κράτος Μέρος δύναται να ζητήσει, να προσφέρει ή να λάβει συνδρομή μέσω, μεταξύ άλλων, των Ηνωμένων Εθνών, διεθνών, περιφερειακών, υποπεριφερειακών ή εθνικών οργανισμών, μη κυβερνητικών οργανισμών ή σε διμερή βάση.

3. Τα Κράτη Μέρη θα συστήσουν ένα εθελοντικό ταμείο για την παροχή στήριξης των Κρατών Μερών που ζητούν διεθνή συνδρομή για την εφαρμογή της παρούσας Συνθήκης. Κάθε Κράτος Μέρος ενθαρρύνεται να συνεισφέρει πόρους στο ταμείο.

Άρθρο 17

Διάσκεψη των Κρατών Μερών

1. Η προσωρινή Γραμματεία που θα συσταθεί βάσει του Άρθρου 18, θα συγκαλέσει Διάσκεψη των Κρατών Μερών, το αργότερο εντός ενός έτους από τη θέση της παρούσας Συνθήκης σε ισχύ και στη συνέχεια όποτε αποφασίζεται από τη Διάσκεψη των Κρατών Μερών.

2. Στην πρώτη της συνεδρίαση, η Διάσκεψη των Κρατών Μερών θα υιοθετήσει δια συναινέσεως τον εσωτερικό της κανονισμό.

3. Η Διάσκεψη των Κρατών Μερών θα υιοθετήσει οικονομικούς κανόνες για τη λειτουργία της, οι οποίοι θα διέπουν και τη χρηματοδότηση των βοηθητικών οργάνων που μπορεί να συστήσει καθώς και οικονομικές διατάξεις που θα διέπουν τη λειτουργία της Γραμματείας. Σε κάθε τακτική συνεδρίαση, θα υιοθετεί τον προϋπολογισμό για την οικονομική χρήση έως την αμέσως επόμενη συνεδρίαση.

4. Η Διάσκεψη των Κρατών Μερών:

α) θα εξετάζει την εφαρμογή της παρούσας Συνθήκης, περιλαμβανομένων των εξελίξεων στον τομέα των συμβατικών όπλων,

β) θα μελετά και θα υιοθετεί συστάσεις που σχετίζονται με την εφαρμογή και τη λειτουργία της Συνθήκης, ιδιαίτερα την προαγωγή της οικουμενικότητάς της,

γ) θα μελετά τροποποιήσεις της Συνθήκης σύμφωνα με το Άρθρο 20,

δ) θα μελετά θέματα που απορρέουν από την ερμηνεία της Συνθήκης,

ε) θα μελετά και θα αποφασίζει το έργο και τον προϋπολογισμό της Γραμματείας,

στ) θα μελετά τη σύσταση βοηθητικών οργάνων που ενδεχομένως να είναι απαραίτητα για τη βελτίωση της λειτουργίας της Συνθήκης, και

ζ) θα εκτελεί οποιαδήποτε άλλη λειτουργία στο πλαίσιο της Συνθήκης.

5. Έκτακτες συνεδριάσεις της Διάσκεψης των Κρατών Μερών θα πραγματοποιούνται οποτεδήποτε θεωρείται απαραίτητο από τη Διάσκεψη των Κρατών Μερών, ή κατόπιν έγγραφου αιτήματος οποιουδήποτε Κράτους Μέρους, υπό την

προϋπόθεση ότι το εν λόγω αίτημα υποστηρίζεται από τουλάχιστον τα δύο τρίτα των Κρατών Μερών.

Άρθρο 18

Γραμματεία

1. Δια της παρούσας Συνθήκης συστήνεται μία Γραμματεία η οποία θα βοηθά τα Κράτη Μέρη για την αποτελεσματική εφαρμογή της Συνθήκης. Για όσο διάστημα εκκρεμεί η πρώτη συνεδρίαση της Διάσκεψης των Κρατών Μερών, μία προσωρινή Γραμματεία θα είναι υπεύθυνη για τις διοικητικές λειτουργίες που καλύπτονται από την παρούσα Συνθήκη.

2. Η Γραμματεία θα στελεχωθεί επαρκώς. Τα στελέχη της θα έχουν την απαραίτητη εμπειρογνωμοσύνη που θα διασφαλίζει ότι η Γραμματεία είναι σε θέση να εκπληρώνει αποτελεσματικά τα καθήκοντα που περιγράφονται στην παράγραφο 3.

3. Η Γραμματεία θα είναι υπεύθυνη έναντι των Κρατών Μερών. Στο πλαίσιο μίας ελαχιστοποιημένης δομής, η Γραμματεία θα αναλάβει τα ακόλουθα καθήκοντα:

α) παραλαβή, διάθεση και διανομή των εκθέσεων/αναφορών που προβλέπονται από την παρούσα Συνθήκη,

β) τήρηση και διάθεση προς τα Κράτη Μέρη του καταλόγου των εθνικών σημείων επικοινωνίας,

γ) διευκόλυνση του συνδυασμού προσφορών και αιτημάτων συνδρομής για την εφαρμογή της Συνθήκης και προαγωγή της διεθνούς συνεργασίας, όπως ζητείται,

δ) διευκόλυνση των εργασιών της Διάσκεψης των Κρατών Μερών, περιλαμβανομένης της διευθέτησης και παροχής των απαραίτητων υπηρεσιών για τις συνεδριάσεις που προβλέπονται από τη Συνθήκη, και

(ε) εκτέλεση άλλων καθηκόντων που θα αποφασίζονται από τις Διασκέψεις των Κρατών Μερών.

Άρθρο 19

Επίλυση Διαφορών

1. Τα Κράτη Μέρη θα διαβουλεύονται και, με αμοιβαία συναίνεση, θα συνεργάζονται για την επιδίωξη της επίλυσης οποιασδήποτε διαφοράς η οποία ενδέχεται να προκύψει μεταξύ τους, αναφορικά με την ερμηνεία ή την εφαρμογή της παρούσας Συνθήκης, μέσω διαπραγματεύσεων, διαμεσολάβησης, συμβιβασμού, δικαστικής επίλυσης ή άλλου ειρηνικού τρόπου.

2. Τα Κράτη Μέρη δύνανται να επιδιώξουν, με αμοιβαία συναίνεση, την προσφυγή σε διαιτησία για την επίλυση των διαφορών μεταξύ τους, αναφορικά με ζητήματα που σχετίζονται με την ερμηνεία ή την εφαρμογή της παρούσας Συνθήκης.

Άρθρο 20

Τροποποιήσεις

1. Έξι έτη μετά τη θέση της παρούσας Συνθήκης σε ισχύ, οποιοδήποτε Κράτος Μέρος δύνανται να προτείνει τροποποιήσεις της Συνθήκης. Στη συνέχεια, οι προτεινόμενες τροποποιήσεις δύνανται να εξετάζονται από τη Διάσκεψη των Κρατών Μερών κάθε τρία έτη.

2. Οποιαδήποτε πρόταση τροποποίησης της Συνθήκης θα υποβάλλεται εγγράφως προς τη Γραμματεία, η οποία θα κυκλοφορεί την πρόταση σε όλα τα Κράτη Μέρη, το αργότερο 180 ημέρες πριν την αμέσως επόμενη συνεδρίαση της Διάσκεψης των Κρατών Μερών στην οποία θα συζητείται σύμφωνα με την παράγραφο 1. Η τροποποίηση θα συζητείται στην αμέσως επόμενη συνεδρίαση της Διάσκεψης των Κρατών Μερών η οποία μπορεί να εξετάζει τροποποιήσεις σύμφωνα με την παράγραφο 1 εάν, το αργότερο 120 ημέρες μετά την κυκλοφορία της από τη Γραμματεία, η πλειοψηφία των Κρατών Μελών ενημερώσει τη Γραμματεία ότι είναι υπέρ της συζήτησης της πρότασης.

3. Τα Κράτη Μέρη θα καταβάλλουν κάθε προσπάθεια για να επιτυγχάνεται συναίνεση για κάθε τροποποίηση. Εάν όλες οι προσπάθειες για συναίνεση εξαντληθούν και δεν επιτευχθεί συμφωνία, η τροποποίηση, ως τελευταία λύση, θα υιοθετείται από την πλειοψηφία των τριών τετάρτων των Κρατών Μερών που παρίστανται και ψηφίζουν στη συνεδρίαση της Διάσκεψης των Κρατών Μερών. Για τους σκοπούς του παρόντος Άρθρου, τα Κράτη Μέρη που παρίστανται και ψηφίζουν σημαίνει τα Κράτη Μέρη που

παρίστανται και δίνουν θετική ή αρνητική ψήφο. Ο Θεματοφύλακας θα κοινοποιεί την υιοθετηθείσα τροποποίηση σε όλα τα Κράτη Μέρη.

4. Η τροποποίηση που υιοθετείται βάσει της παραγράφου 3 θα τίθεται σε ισχύ για κάθε Κράτος Μέρος που έχει καταθέσει το έγγραφο αποδοχής της συγκεκριμένης τροποποίησης, ενενήντα ημέρες μετά την ημερομηνία κατάθεσης στο Θεματοφύλακα των εγγράφων αποδοχής από την πλειοψηφία του αριθμού των Κρατών Μερών κατά το χρόνο υιοθέτησης της τροποποίησης. Στη συνέχεια, θα τίθεται σε ισχύ για οποιοδήποτε από τα υπόλοιπα Κράτη Μέρη, ενενήντα ημέρες μετά την ημερομηνία κατάθεσης του εγγράφου αποδοχής της συγκεκριμένης τροποποίησης.

Άρθρο 21

Υπογραφή, Κύρωση, Αποδοχή, Έγκριση ή Προσχώρηση

1. Η παρούσα Συνθήκη θα παραμείνει ανοικτή για υπογραφή από όλα τα Κράτη Μέρη στην Έδρα των Ηνωμένων Πολιτειών στη Νέα Υόρκη, από τις 3 Ιουνίου 2013 έως τη θέση της σε ισχύ.

2. Η παρούσα Συνθήκη υπόκειται στην κύρωση, αποδοχή ή έγκριση από κάθε υπογράφων Κράτος.

3. Μετά τη θέση της σε ισχύ, η παρούσα Συνθήκη θα παραμείνει ανοικτή για προσχώρηση από οποιοδήποτε Κράτος το οποίο δεν έχει υπογράψει τη Συνθήκη.

4. Τα έγγραφα κύρωσης, αποδοχής, έγκρισης ή προσχώρησης θα κατατίθενται στο Θεματοφύλακα.

Άρθρο 22

Θέση σε ισχύ

1. Η παρούσα Συνθήκη θα τεθεί σε ισχύ ενενήντα ημέρες μετά την ημερομηνία κατάθεσης του πεντηκοστού εγγράφου κύρωσης, αποδοχής ή έγκρισης στο Θεματοφύλακα.

2. Για οποιοδήποτε Κράτος το οποίο καταθέτει το έγγραφο κύρωσης, αποδοχής, έγκρισης ή προσχώρησης μετά τη θέση της Συνθήκης σε ισχύ, η Συνθήκη θα τίθεται σε

ισχύ για το συγκεκριμένο Κράτος ενενήντα ημέρες μετά την ημερομηνία κατάθεσης του εγγράφου κύρωσης, αποδοχής, έγκρισης ή προσχώρησης.

Άρθρο 23

Προσωρινή Εφαρμογή

Οποιοδήποτε Κράτος δύναται, κατά το χρόνο υπογραφής ή κατάθεσης του εγγράφου κύρωσης, αποδοχής, έγκρισης ή προσχώρησης, να δηλώσει ότι θα εφαρμόζει προσωρινά το Άρθρο 6 και το Άρθρο 7 για όσο διάστημα εκκρεμεί η θέση της Συνθήκης σε ισχύ για το συγκεκριμένο Κράτος.

Άρθρο 24

Διάρκεια Ισχύος και Απόσυρση

1. Η διάρκεια ισχύος της παρούσας Συνθήκης είναι απεριόριστη.
2. Κάθε Κράτος Μέρος, σε άσκηση της εθνικής του κυριαρχίας, θα έχει το δικαίωμα απόσυρσης από την παρούσα Συνθήκη. Θα δώσει ειδοποίηση για την εν λόγω απόσυρση στο Θεματοφύλακα, ο οποίος θα ενημερώσει όλα τα υπόλοιπα Κράτη Μέρη. Η ειδοποίηση για την απόσυρση μπορεί να περιλαμβάνει την εξήγηση των λόγων για την απόσυρση. Η ειδοποίηση για την απόσυρση θα τίθεται σε ισχύ ενενήντα ημέρες μετά την παραλαβή της από το Θεματοφύλακα, εκτός εάν η ειδοποίηση για την απόσυρση προσδιορίζει κάποια μεταγενέστερη ημερομηνία.
3. Λόγω απόσυρσής του, ένα Κράτος δεν θα απαλλάσσεται από τις υποχρεώσεις του που απορρέουν από τη Συνθήκη για όσο διάστημα ήταν Μέρος αυτής, περιλαμβανομένων των οικονομικών υποχρεώσεων που μπορεί να έχει.

Άρθρο 25

Επιφυλάξεις

1. Κατά το χρόνο της υπογραφής, κύρωσης, αποδοχής, έγκρισης ή προσχώρησης, κάθε Κράτος δύναται να διατυπώσει επιφυλάξεις, εκτός εάν οι επιφυλάξεις είναι ασύμβατες με το στόχο και το σκοπό της παρούσας Συνθήκης.
2. Ένα Κράτος Μέρος δύναται να αποσύρει τις επιφυλάξεις του οποτεδήποτε, με σχετική ειδοποίηση προς το Θεματοφύλακα.

Άρθρο 26**Σχέση με άλλες διεθνείς συμφωνίες**

1. Η εφαρμογή της παρούσας Συνθήκης δεν θίγει τις υποχρεώσεις που έχουν αναληφθεί ή πρόκειται να αναληφθούν από τα Κράτη Μέρη στο πλαίσιο υφιστάμενων ή μελλοντικών διεθνών συμφωνιών, στις οποίες είναι συμβαλλόμενα μέρη, στο βαθμό που οι εν λόγω υποχρεώσεις συνάδουν με την παρούσα Συνθήκη.

2. Η παρούσα Συνθήκη δεν θα αποτελεί αντικείμενο επίκλησης για την ακύρωση συμφωνιών αμυντικής συνεργασίας που έχουν συναφθεί ή συνάπτονται μεταξύ Κρατών Μερών της παρούσας Συνθήκης.

Άρθρο 27**Θεματοφύλακας**

Ο Γενικός Γραμματέας των Ηνωμένων Εθνών θα είναι ο Θεματοφύλακας της παρούσας Συνθήκης.

Άρθρο 28**Γνήσια κείμενα**

Το πρωτότυπο κείμενο της παρούσας Συνθήκης, τα κείμενα της οποίας στην Αραβική, Κινεζική, Αγγλική, Γαλλική, Ρωσική και Ισπανική γλώσσα είναι της αυτής γνησιότητας, θα κατατεθεί στο Γενικό Γραμματέα των Ηνωμένων Εθνών.

ΕΓΙΝΕ ΣΤΗ ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ, τη δεύτερη ημέρα του Απριλίου του έτους δύο χιλιάδες δεκατρία.

Άρθρο δεύτερο

Η ισχύς του παρόντος νόμου αρχίζει από τη δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως και της Συνθήκης που κυρώνεται από την πλήρωση των προϋποθέσεων του άρθρου 22 παράγραφος 2 αυτής.

Αθήνα, 19 Ιανουαρίου 2016

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ
ΚΑΙ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗΣ
ΑΝΑΣΥΓΚΡΟΤΗΣΗΣ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ,
ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ
ΚΑΙ ΤΟΥΡΙΣΜΟΥ

Π. Κουρουμπλής

Γ. Σταθάκης

ΕΘΝΙΚΗΣ ΑΜΥΝΑΣ

ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ,
ΔΙΑΦΑΝΕΙΑΣ
ΚΑΙ ΑΝΘΡΩΠΙΝΩΝ
ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ

Π. Καμμένος

Ν. Παρασκευόπουλος

ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

Ν. Κοτζιάς

Ευκλ. Τσακαλώτος

Ο ΑΝΑΠΛΗΡΩΤΗΣ
ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ
ΚΑΙ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗΣ
ΑΝΑΣΥΓΚΡΟΤΗΣΗΣ

Ν. Τόσκας

Αριθμ. 219/8/2015

ΕΚΘΕΣΗ

Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους
(άρθρο 75 παρ. 1 του Συντάγματος)

στο σχέδιο νόμου του Υπουργείου Εξωτερικών «Κύρωση της Συνθήκης Εμπορίας Όπλων»

Με τις διατάξεις του υπόψη σχεδίου νόμου, προτείνεται η κύρωση της ανωτέρω Συνθήκης, που υιοθετήθηκε στη Νέα Υόρκη, στις 2 Απριλίου 2013.

Ειδικότερα:

Α. Με το άρθρο πρώτο, κυρώνεται και έχει την ισχύ που ορίζει το άρθρο 28 παρ.1 του Συντάγματος η προαναφερόμενη Συνθήκη, με τις διατάξεις της οποίας προβλέπονται τα εξής:

1.α. Ορίζεται ο σκοπός της κυρούμενης Συνθήκης, ο οποίος συνίσταται στην καθιέρωση κοινών διεθνών προτύπων για τη ρύθμιση του διεθνούς εμπορίου συμβατικών όπλων και την αποτροπή και εξάλειψη του παράνο-

μου εμπορίου αυτών, προκειμένου να διασφαλισθεί η διεθνής και περιφερειακή ειρήνη, ασφάλεια και σταθερότητα και να προαχθεί η συνεργασία και η εμπιστοσύνη μεταξύ των Κρατών Μερών.

β. Η εν λόγω Συνθήκη εφαρμόζεται σε όλα τα συμβατικά όπλα που ανήκουν στις μνημονευόμενες κατηγορίες (άρματα μάχης, συστήματα πυροβολικού, μαχητικά αεροσκάφη, πολεμικά πλοία, φορητά όπλα κ.λπ.), ενώ δεν ισχύει για τη διεθνή διακίνηση συμβατικών όπλων που διενεργούν τα Κράτη Μέρη για δική τους χρήση και υπό τον όρο ότι τα όπλα αυτά παραμένουν στην ιδιοκτησία τους. (άρθρα 1, 2)

2.α. Τα Κράτη Μέρη αναλαμβάνουν την υποχρέωση να εφαρμόζουν εθνικό σύστημα ελέγχου της εξαγωγής πυρομαχικών/πολεμοφοδίων, που διατίθενται μέσω των προαναφερόμενων συμβατικών όπλων, καθώς και της εξαγωγής εξαρτημάτων και συστατικών μερών αυτών και να προβαίνουν στις απαγορεύσεις και αξιολογήσεις που ορίζει η Συνθήκη πριν αδειοδοτήσουν την εξαγωγή αυτών.

β. Τα Κράτη Μέρη, επίσης, οφείλουν να εφαρμόζουν τη Συνθήκη χωρίς διακρίσεις στο μεγαλύτερο δυνατό εύρος των συμβατικών όπλων και να καθιερώσουν ένα εθνικό κατάλογο ελέγχου, τον οποίο θα υποβάλλουν για δημοσιοποίηση στη Γραμματεία της Συνθήκης.

- Προς τούτο, κάθε Κράτος Μέρος ορίζει τις αρμόδιες εθνικές αρχές αναφορικά με την εφαρμογή της Συνθήκης και τα σημεία επικοινωνίας για την αμοιβαία ανταλλαγή πληροφοριών στα σχετικά ζητήματα.

γ. Περαιτέρω, δεν επιτρέπεται στα Κράτη Μέρη να αδειοδοτούν τη μεταφορά συμβατικών όπλων, εφόσον παραβιάζονται μέτρα που έχουν υιοθετηθεί από το Συμβούλιο Ασφαλείας των Ηνωμένων Εθνών ή απορρέουν από άλλες διεθνείς συμφωνίες ή εάν προκύπτει κατά το χρόνο της αδειοδότησης ότι τα όπλα ή τα είδη πρόκειται να χρησιμοποιηθούν για την διάπραξη γενοκτονίας, εγκλημάτων κατά της ανθρωπότητας, επιθέσεων κατά αμάχων κ.λπ..

- Κάθε Κράτος Μέρος οφείλει να αξιολογεί το ενδεχόμενο ότι τα συμβατικά όπλα ή είδη μπορεί να χρησιμοποιηθούν για τη διάπραξη ή διευκόλυνση των μνημονευόμενων παράνομων πράξεων. Στην περίπτωση αυτή δεν επιτρέπει την εξαγωγή.

δ. Ομοίως, τα Κράτη Μέρη οφείλουν να λαμβάνουν τα κατάλληλα μέτρα για τη ρύθμιση των εισαγωγών, διελεύσεων ή μεταφορτώσεων, που τελούν υπό τη δικαιοδοσία τους, των συμβατικών όπλων μέσω του εδάφους τους σύμφωνα με το διεθνές δίκαιο, καθώς και για την ρύθμιση της διαμεσολάβησης (καταγραφή διαμεσολαβητών κ.λπ.) και την πρόληψη της εκτροπής της μεταφοράς αυτών (κατάρτιση σχετικών προγραμμάτων, συμμετοχή ελεγκτών στις εξαγωγές, πρόσθετα δικαιολογητικά κ.λπ.). (άρθρα 3 – 11)

3.α. Επίσης, τα Κράτη Μέρη οφείλουν να: i) τηρούν αρχεία, για τις εκδιδόμενες, από τις αρμόδιες αρχές, άδειες εξαγωγών των συμβατικών όπλων τα οποία υποχρεούνται να διατηρούν τουλάχιστον για μια δεκαετία, ii) υποβάλουν στη Γραμματεία της Συνθήκης αρχική έκθεση με τα μέτρα υλοποίησης αυτής, καθώς και ετήσια υποβολή αναφοράς για την εμπορική δραστηριότητα των συμβατικών όπλων κατά το προηγούμενο έτος, iii) εφαρμόζουν τους εθνικούς νόμους και κανονισμούς σε εκτέλεση της Συνθήκης και να διευκολύνουν τη διεθνή συνεργασία για την αποτελεσματική εφαρμογή της (ανταλλα-

γή πληροφοριών και εμπειριών, διαβουλεύσεις, συνδρομή σε έρευνες, ποινικές διώξεις κ.λπ.).

β. Κάθε Κράτος Μέρος μπορεί να ζητά τη συνδρομή άλλων Κρατών Μερών (δικαστική ή νομοθετική συνδρομή, υλικοτεχνική ή οικονομική βοήθεια) και να παρέχει συνδρομή εφόσον του ζητηθεί.

- Επίσης, κάθε Κράτος Μέρος μπορεί να ζητήσει, να προσφέρει ή να λάβει συνδρομή μέσω των Ηνωμένων Εθνών, διεθνών, περιφερειακών, εθνικών ή μη κυβερνητικών οργανισμών.

γ. Προβλέπεται η σύσταση από τα Κράτη Μέρη ενός εθελοντικού ταμείου για την παροχή στήριξης των Κρατών Μερών που ζητούν διεθνή συνδρομή για την εφαρμογή της Συνθήκης και στο οποίο κάθε Κράτος Μέρος συνεισφέρει πόρους. (άρθρα 12 – 16)

4.α. Προβλέπεται η σύγκληση της Διάσκεψης των Κρατών Μερών, ως οργάνου αρμόδιου για την παρακολούθηση της εφαρμογής της Συνθήκης. Καθορίζεται ο τρόπος λειτουργίας της Διάσκεψης (πραγματοποίηση τακτικών και έκτακτων συνεδριάσεων κ.λπ.) και προσδιορίζονται οι αρμοδιότητές της, μεταξύ των οποίων περιλαμβάνονται οι οικονομικοί κανόνες λειτουργίας της, η σύσταση βοηθητικών οργάνων, η κατάρτιση του προϋπολογισμού της Γραμματείας κ.λπ..

β. Συστήνεται μία Γραμματεία, που βοηθά τα Κράτη Μέρη για την εφαρμογή της κυρούμενης Συνθήκης.

- Προσδιορίζονται τα καθήκοντα της Γραμματείας και ρυθμίζονται λοιπά θέματα λειτουργίας αυτής (τρόπος στελέχωσης κ.λπ.), η οποία μέχρι την πρώτη συνεδρίαση της Διάσκεψης των Κρατών Μερών, λειτουργεί με προσωρινή μορφή. (άρθρα 17, 18)

5.α. Ορίζεται ότι, οι διαφορές που προκύπτουν από την εφαρμογή ή την ερμηνεία της Συνθήκης επιλύονται με διαβουλεύσεις, συμβιβασμό, δικαστική επίλυση ή/και με προσφυγή σε διαιτησία.

β. Παρέχεται η δυνατότητα τροποποίησης της κυρούμενης Συνθήκης, κατά την οριζόμενη διαδικασία.

γ. Καθορίζεται η διαδικασία υπογραφής, κύρωσης, αποδοχής, έγκρισης της Συνθήκης ή προσχώρησης σε αυτήν καθώς και διατύπωσης επιφυλάξεων από τα Κράτη Μέρη.

δ. Η Συνθήκη ισχύει απεριόριστα, ενώ παρέχεται το δικαίωμα στα Κράτη Μέρη να αποσυρθούν από αυτήν, χωρίς όμως να απαλλάσσονται από τις υποχρεώσεις που είχαν κατά το διάστημα συμμετοχής τους.

ε. Η εφαρμογή της Συνθήκης δεν θίγει υποχρεώσεις των Κρατών Μερών, που απορρέουν από άλλες διεθνείς συμφωνίες, στις οποίες είναι συμβαλλόμενα μέρη, εφόσον οι υποχρεώσεις αυτές συνάδουν με την εν λόγω Συνθήκη.

στ. Θεματοφύλακας της Συνθήκης ορίζεται ο Γενικός Γραμματέας των Ηνωμένων Εθνών.

(άρθρα 19 έως 21 και 23 έως 27)

Β. Με το άρθρο δεύτερο, σε συνδυασμό με το άρθρο 22 της Συνθήκης, καθορίζεται ο χρόνος έναρξης ισχύος αυτής και του υπό ψήφιση νόμου.

Γ. Από τις προτεινόμενες διατάξεις, προκαλούνται σε βάρος του Κρατικού Προϋπολογισμού τα ακόλουθα οικονομικά αποτελέσματα:

1. Ετήσια δαπάνη, από:

α) την αντιμετώπιση των εξόδων μετακίνησης Ελλήνων εκπροσώπων στην Διάσκεψη των Κρατών Μερών (ημερήσια αποζημίωση, έξοδα διαμονής, εισιτήρια). (άρθρο 17 παρ. 1) Η δαπάνη εκ της αιτίας αυτής εξαρτάται από πραγματικά γεγονότα (αριθμός εκπροσώπων, διάρκεια συναντήσεων κ.λπ.) και εκτιμάται στο ποσό των χιλίων (1.000) ευρώ περίπου, ετησίως,

β) τη συνεισφορά της χώρας μας στη Διάσκεψη, το ύψος της οποίας εξαρτάται από τον τρόπο χρηματοδότησης και εκτιμάται στο ποσό των πέντε χιλιάδων (5.000) ευρώ περίπου, για τη συμμετοχή μας στην τακτική Σύνοδο αυτής,

(άρθρο 17 παρ. 3)

γ) την καταβολή συνδρομής της χώρας μας στη Γραμματεία της Συνθήκης, η οποία σύμφωνα με το επισπεύδον Υπουργείο δεν θα υπερβεί το ποσό των δέκα χιλιάδων (10.000) δολλαρίων περίπου, σε ετήσια βάση, που με τη σημερινή ισοτιμία εκτιμάται στο ποσό των έντεκα χιλιάδων (11.000) ευρώ περίπου. (άρθρο 18)

2. Ενδεχόμενη δαπάνη, από τυχόν: α) παροχή τεχνικής, υλικής ή οικονομικής βοήθειας, καθώς και συνεισφορά πόρων στο εθελοντικό ταμείο, για την παροχή στήριξης στα Κράτη Μέρη που ζητούν διεθνή συνδρομή για την εφαρμογή της κυρούμενης Συνθήκης,

(άρθρο 16)

β) συμμετοχή της χώρας μας σε έκτακτες συνεδριάσεις της Διάσκεψης των Κρατών Μερών,

(άρθρο 17 παρ. 5)

γ) αντιμετώπιση των εξόδων διαιτησίας, εφόσον η χώρα μας είναι διάδικο μέρος, για την επίλυση τυχόν διαφορών σχετικά με την ερμηνεία ή εφαρμογή της Συνθήκης, στην περίπτωση που δεν επιλυθούν με διαβουλεύσεις. (άρθρο 19 παρ. 2)

Η ανωτέρω δαπάνη εξαρτάται από πραγματικά γεγονότα.

Αθήνα, 19 Νοεμβρίου 2015

Η Γενική Διευθύντρια

Σταυρούλα Μηλιάκου

ΕΙΔΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

(άρθρο 75 παρ. 3 του Συντάγματος)

στο σχέδιο νόμου «Κύρωση της Συνθήκης Εμπορίας Όπλων»

Από τις διατάξεις του προτεινόμενου νομοσχεδίου, προκαλούνται σε βάρος του Κρατικού Προϋπολογισμού τα ακόλουθα οικονομικά αποτελέσματα:

1. Ετήσια δαπάνη, από:

α) την αντιμετώπιση των εξόδων μετακίνησης Ελλήνων εκπροσώπων στην Διάσκεψη των Κρατών Μερών (ημερήσια αποζημίωση, έξοδα διαμονής, εισιτήρια). (άρθρο 17 παρ. 1) Η δαπάνη εκ της αιτίας αυτής εξαρτάται από πραγματικά γεγονότα (αριθμός εκπροσώπων, διάρκεια συναντήσεων κ.λπ.) και εκτιμάται στο ποσό των χιλ-

λίων (1.000) ευρώ περίπου, ετησίως,

β) τη συνεισφορά της χώρας μας στη Διάσκεψη, το ύψος της οποίας εξαρτάται από τον τρόπο χρηματοδότησης και εκτιμάται στο ποσό των πέντε χιλιάδων (5.000) ευρώ περίπου, για τη συμμετοχή μας στην τακτική Σύνοδο αυτής, (άρθρο 17 παρ. 3)

γ) την καταβολή συνδρομής της χώρας μας στη Γραμματεία της Συνθήκης, η οποία σύμφωνα με το επισπεύδον Υπουργείο δεν θα υπερβεί το ποσό των δέκα χιλιάδων (10.000) ευρώ περίπου, σε ετήσια βάση, που με τη σημερινή ισοτιμία εκτιμάται στο ποσό των έντεκα χιλιάδων (11.000) ευρώ περίπου. (άρθρο 18)

2. Ενδεχόμενη δαπάνη από τυχόν:

α) παροχή τεχνικής, υλικής ή οικονομικής βοήθειας, καθώς και συνεισφορά πόρων στο εθελοντικό ταμείο, για την παροχή στήριξης στα Κράτη Μέρη που ζητούν διεθνή συνδρομή για την εφαρμογή της κυρούμενης Συνθήκης, (άρθρο 16)

β) συμμετοχή της χώρας μας σε έκτακτες συνεδριάσεις της Διάσκεψης των Κρατών Μερών,

(άρθρο 17 παρ. 5)

γ) αντιμετώπιση των εξόδων διαιτησίας, εφόσον η χώρα μας είναι διάδικο μέρος, για την επίλυση τυχόν διαφορών σχετικά με την ερμηνεία ή εφαρμογή της συνθήκης, στην περίπτωση που δεν επιλυθούν με διαβουλεύσεις. (άρθρο 19 παρ. 2)

Οι ανωτέρω δαπάνες εξαρτώνται από πραγματικά γεγονότα και θα αντιμετωπίζονται από τις πιστώσεις του Κρατικού Προϋπολογισμού.

Αθήνα, 19 Νοεμβρίου 2016

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

Ν. Κοτζιάς

Ευκλ. Τσακαλώτος